

2008

N 143

NOTULEN van de openbare vergadering van de raad van de gemeente Lelystad, gehouden op donderdag 27 maart 2008 te 19.00 uur in het Stadhuis te Lelystad.

Aanwezig zijn: mevrouw M. Horselenberg, burgemeester/voorzitter;

mevrouw J. d'Arnaud-Appelo (PvdA), de heren P.L.W.J. Baaten (InwonersPartij), B. Belhaj (PvdA), C.E. Braaf (CDA), D.W. Bussink (CDA), H. Doornbos (PvdA), M. El Mhassani (PvdA), W.J. Erica (Leefbaar Lelystad), S.G.J. van Erk (VVD), H.W. Gerritzen (VVD), E. van der Herberg (PvdA), J.M. van den Heuvel (SP), C.J.J. Homan (StadsPartij), Z.J. van der Houwen (PvdA), mevrouw M. Jacobs-Haagen (VVD), de heren W. Jansen (InwonersPartij), S.J. Kok (GroenLinks), mevrouw F. Linde (SP), de heren E.H.G. Marseille (VVD), A.M. Meijering (PvdA), mevrouw E.W. Middelkoop-Ferron (PvdA), mevrouw J. Nuijt-Verschoor (CDA), de heer S.W. Ongering (InwonersPartij), mevrouw J. Rommy-Agata (PvdA), mevrouw A.F.M. van Rijnsoever (InwonersPartij), de heren B. Siepel (ChristenUnie), H.P. Soomers (PvdA), C. van Veluwen (ChristenUnie), mevrouw C.P.M. de Waal (SP), mevrouw E. van Wageningen (ChristenUnie) en de heer W.B. Zweers (Leefbaar Lelystad), leden van de raad;

alsmede de heren J.A. Fackeldey, W. de Jager, A. Kok en J. Ladders wethouders;

en de heren T.J. Caldenhoven, plaatsvervangend gemeentesecretaris, en J. Woltjer, griffier.

Afwezig zijn: de heren J. van de Beek (PvdA), P.C.W. Hamstra (VVD), mevrouw L.A. Kreuger-Sietses (GroenLinks) en de heer P.H. Walraven (SP), leden van de raad.

.....

Agenda

1a	Spreekrecht	N 144
1b	Afscheid van wethouder Tetteroo	N 144
2	Opening	N 148
3a	Mondelinge vragen	N 148
3b	Reactie op schriftelijke vragen (inzake spaceboxen)	N 152
4	Vaststelling agenda	N 153
5	Notulen raad van 21 februari 2008	N 153
6	Ingekomen stukken	N 153
7	Beantwoording schriftelijke vragen inzake gladheidsbestrijding	N 156
8	Beantwoording schriftelijke vragen inzake zwerfjongeren	N 157
9	Beantwoording schriftelijke vragen inzake spaarloonregeling	N 157
10	Benoeming communicatieadviseur van de raad	N 158
11	Mededelingen	N 158
12	In voorbereiding verklaren nieuw bestemmingsplan voor oprichten mestsilo op perceel Meeuwenweg 4	N 158
13	Verkoop perceel grond aan zorgboerderij De Zon, Hondsdraf 56	N 158
14	Beeldkwaliteitplan Volkstuinen Galjoen Zuid	N 158
15	Verordening particuliere woningverbetering WOP-Noordoost	N 158
16	<i>Omzetting rechtsvorm van Stichting Perspectief in BV Perspectief – doorgeschoven naar de volgende vergadering</i>	
17	Notitie Wijkontwikkelingsplan Zuidoost	N 159
18	Inzake wijziging geluidzone bestemmingsplan Industrierrein Luchthaven Lelystad	N 159
19	Grondexploitatie en planning Stadshart (OMS beheer BV)	N 163
20	Rapport Rekenkamer inzake wijkgericht werken	N 163
21	Inzake afwijzing subsidieverzoek Stichting Jeugd en Techniek	N 173
22	Uitvoering IHP onderwijs, onderdeel capaciteit, 2008-2017	N 183
23	Voorgenomen kwijtschelding schuldpositie Bataviawerf	N 188

1a. Gelegenheid gebruik te maken van het spreekrecht

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom. Er heeft zich niemand aangemeld om gebruik te maken van het spreekrecht. Zijn er personen op de publieke tribune die gebruik willen maken van het spreekrecht? Dat is niet het geval.

1b. Afscheid van wethouder, de heer P. Tetteroo

De voorzitter: Dames en heren, Patrick, Samantha, Matteo en Paolo. Na de raadsverkiezingen in 2006 kreeg de gemeente Lelystad te maken met veel nieuwe gezichten. Doorgewinterde raadsleden maakten plaats voor nieuwe talenten en één daarvan was het nieuwe raadslid van het CDA Patrick Tetteroo. Dit raadslid kende de overheid als geen ander, maar dan meer van de binnenkant. Om precies te zijn bij het ministerie van Binnenlandse Zaken, oftewel het ROB, het adviesorgaan. Voor de minister van Binnenlandse Zaken heeft hij heel veel adviezen geschreven, onder andere over de stadsprovincie. Hij is bij het duale stelsel nadrukkelijk betrokken geweest en weet het reglement zoals dat geldt voor gemeenteraden uitstekend op te sommen. Dat hebben wij ook kunnen bespeuren in het college. Het is geweldig dat je dat allemaal voor elkaar hebt gekregen. Daarnaast altijd heel nadrukkelijk betrokken bij jouw politieke partij, het CDA. Je hebt er ook regelmatig stukken voor geschreven en ik denk dat die zich niet beperkt hebben tot de CDA-leden, maar dat ook anderen daarvan kennis hebben kunnen dragen. Ik kan me nog herinneren dat toen wij naar de ROA gingen op werkbezoek met de gemeenteraad, Patrick spontaan heeft

aangeboden mee te werken aan dit werkbezoek en zijn advies bij ons heeft neergelegd, omdat hij daar kennis van had en de voor- en nadelen wist op te sommen. Of de stadsprovincie wel of niet doorging, daar heb je je heel nadrukkelijk over gebogen. Een alom bekende discussie: moet er nu wel of niet een vierde bestuurslaag bij komen? Dan te bedenken dat er al sprake is van een vierde bestuurslaag indien we kijken naar de grote steden, waar ze stadsdeelraden kennen. Daar moest je je doorheen worstelen om er een nuttig en stevig advies voor neer te leggen.

Opeens zat je hier in de raad, en ik kijk even naar de hoogte waar het CDA zit, en moest je echt het pure handwerk gaan leveren. Dat is iets anders dan stukken schrijven en de wetenschappelijke benadering kiezen. Spreken in het openbaar, fracties die op je kunnen reageren en dan kijken of je het CDA-standpunt naar voren kunt brengen. Ook daar had je je specialiteiten, ook daar had je onderdelen uit portefeuilles je eigen gemaakt. Het was een verrassing voor het CDA, net zoals voor het college en voor onze gemeenteraad, dat opeens Jan de Vries ons ging verlaten. We waren er wel op voorbereid dat Tjeerd van der Zwan op een bepaald moment zou vertrekken, maar dat Jan de Vries ons zou verlaten kwam eigenlijk als een complete verrassing. Ik denk dat het ook voor jou zo is. Dat heb je me wel eens verteld bij de vele kopjes koffie die wij samen hebben gedronken. Opeens zei iedereen: Patrick, jij wordt toch de nieuwe wethouder? En je bent enthousiast begonnen. Maar dat enthousiasme heeft ook te maken met waar je tegenaan liep, de enorme breedte en het volume van de portefeuille van Jan de Vries. Wij kennen Jan de Vries allemaal als wat wij noemen een beetje een schraper, dus die portefeuille werd almaar meer uitgebreid. Dat bewoog zich van milieu tot volksgezondheid, de woningbouw, het energiebeleid, het waterspecialisme. Eigenlijk alle terreinen kwamen zo op jouw bureau te liggen. Onmiddellijk moest je beginnen, want je kwam in een zittend college. Je kwam niet in een nieuw college waar iedereen moest wennen. Nee, jij kwam in een trein die al volop in beweging was en je moest er op tijd inspringen en zorgen dat je je dat eigen maakte.

Met veel enthousiasme nam je de stukken door en met veel enthousiasme kwam je bij ons langs en vroeg je af en toe hoe zaken in elkaar steken. Maar opeens kreeg je te maken met je gezondheid. Volkomen onverwacht voor ons allemaal kreeg je de eerste signalen dat het lichaam gaat protesteren. Je hebt toen even rust genomen en daarna weer de werkzaamheden hervat. Toen kreeg je ook nog te maken met een operatie. Soms komen dingen op je weg waarvan je het van te voren nooit had kunnen zien aankomen. Dat maakte ook dat de inwerkperiode veel langer ging duren dan bij anderen, want als je continu hier in huis bent gaat het je eigen maken sneller en blijf je binnen het team zitten.

Maar we hebben ook ontzettend met je gelachen, Patrick. Soms hadden we een pauze en dan riep ik altijd: niet die sigaar gaan roken, want daar hebben nu geen tijd voor. En dan zei je: nee, nee, dat doe ik niet. En dan ging hij even gauw naar buiten en nam een trekje aan zijn sigaar, rende weer naar boven naar de collegezaal en we zaten allemaal precies op tijd weer in onze stoel. Dat is het kenmerk van Patrick: af en toe was die sigaar nodig. Dan kun je zeggen: daar hebben grote politici altijd last van. Dus je mag je daar gerust bij scharen. Ik denk aan Van Riel bijvoorbeeld. Die hield echt van grote sigaren. Ik denk aan Wiegel, die houdt ook van sigaren. Of Ruud Vreeman die op mijn kamer twee sigaren tegelijk opstak, en ik dacht: dit kan ook niet. Dus wat dat betreft zit je in de top van de bestuurders.

Uiteindelijk, na heel veel wikken en wegen, heb je besloten: dit is niet wat bij mij past. Dat is moeilijk. Mijn lichaam gaat protesteren. Ik ga een keuze maken die ten eerste inhoudt: ik kies voor mijn gezin. Dat is tenslotte het allerbelangrijkste wat je kunt

doen, kiezen voor je gezin. En zeker voor je vrouw en kinderen, want je zei wel: ik heb er bijna geen tijd voor. Dat is ook zo met jonge kinderen. Het is altijd maar wikken en wegen en hoe kom ik hier nu goed uit vandaan. Dat werd steeds moeilijker. Uiteindelijk heb je die keuze gemaakt en je hebt mij zondag opgebeld en gezegd: Margreet, ik maak kenbaar dat ik mijn functie van wethouder ga neerleggen, ik wil weer tot mijzelf komen en kijken hoe ik bij de overheid, echt wat bij mij past, me verder kan ontwikkelen.

Er zijn altijd wel dingen op te sommen, want je kunt dan wel last van je gezondheid hebben gehad, maar je hebt ook veel gehad. Ik denk aan de zijbelading. Ik noem zomaar een onderwerp. Een onderwerp dat in veel gemeenten heel goed gaat, maar hier steeds als een soort wagen door de raadzaal heen en weer bewoog en waar we allerlei politieke vragen over konden stellen. Dat was wat lastig want ten eerste waren wij nog niet op de hoogte van die zijbelading. Daar begon het al mee. Dus de eerste vraag wist je niet. Bij de tweede vraag had de raad weer wat nieuws bedacht en moest je er ook weer achteraan en zo zie je dat zo'n onderwerp dat maar over één auto gaat, opeens heel breed gaat worden.

Je hebt ook prachtige dingen gedaan. Je hebt op Arcus de start gedaan van de campagne "Ik en alcohol". Het gaat dan niet om het drinkgedrag maar het gaat om het ontmoedigingsbeleid. Ik denk dat dat wel van toepassing is als we kijken naar de drinkgewoonte bij de jeugd, en dat er absoluut wat aan gedaan mag worden. Je hebt ook wat gedaan voor het Kustpark bij het plan WOP Noordwest, waar je met een ludieke oplossing bent gekomen voor het parkeerprobleem bij het Zuiderwagenvlein. Je kunt echt zeggen: dat heb ik voor elkaar weten te brengen. En natuurlijk de verontreiniging in Galjoen Zuid. Lastig iets, waarmee we opeens als college geconfronteerd worden en wat echt in jouw portefeuille zit en je opeens naar de bewoners toe mag gaan en moet uitleggen dat er inderdaad nog wat afgegraven moet worden, terwijl ze net die nieuwe woningen hebben betrokken. Daar zit je als wethouder ook niet altijd op te wachten, maar toch verwachten de inwoners dat je zichtbaar bent, dat je het gaat uitleggen en dat je je verantwoordelijkheid daarin draagt. Wat dat betreft heb je je dat aangetrokken en gezegd: ik ga ervoor, ik wil dat dat zo zorgvuldig mogelijk gaat plaatsvinden.

Patrick, namens de gemeenteraad hadden wij allemaal heel graag gezien dat jij heel lang wethouder zou blijven in onze stad, zoals je begonnen was. Wij respecteren als gemeenteraad je besluit. Ik heb heel veel telefoontjes gehad en heel veel berichtjes, maar dat zal jou ook zijn overkomen, van raadsleden die inderdaad met je begaan waren en hoopten dat je weer snel beter zou worden. We wensen jou het allerbeste. Wij hopen van harte dat je niet helemaal uit het zicht verdwijnt, want we zijn van je gaan houden, zeker het team wethouders dat altijd een heel collegiale club is en waar we intensief met elkaar hebben opgetrokken. Dus laat af en toe je gezicht nog eens zien en laat ons horen hoe het met je gaat. In ieder geval, namens het gemeentebestuur van Lelystad hartelijk dank, het allerbeste. Ik wil je graag iets meegeven waarvan ik hoop dat het een mooie plek gaat krijgen, óf in je werkkamer óf thuis. Het heeft alles te maken met onze gemeente.

De heer Tetteroo: Mevrouw de voorzitter, geachte leden van de raad, geachte leden van het college, dames en heren. U zult begrijpen dat ik met gemengde gevoelens terugkijk op de afgelopen zes maanden en in het bijzonder op de afgelopen weken, toen ik noodgedwongen de beslissing heb genomen zoals ik die heb genomen. De burgemeester refereerde daar al aan. Daar is inmiddels wel genoeg over gezegd en geschreven. Dat neemt niet weg dat ik ook met dankbaarheid en plezier terugdenk aan de afgelopen zes maanden. Zoals aan de vele kennismakingsgesprekken met vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties, ondernemingen en met bewoners. Als wethouder van wonen heb ik tevens het genoegen gehad de eerste

paal te mogen heien voor het bouwproject van Holtkamp & Moes op het Parkeiland. Een bijzondere ervaring kan ik u zeggen, waaraan ik met plezier terugdenk. Ook aan de verschillende werkbezoeken aan onder meer de dag- en nachtopvang van het Leger des Heils, Tactus verslavingszorg, Quintess en de Animal Sciences Group van de Wageningse universiteit bewaar ik prettige herinneringen. Dat bewaren van die prettige herinneringen geldt ook voor mijn periode als lid van uw raad, van maart 2006 tot september 2007. Ondanks de politieke meningsverschillen die er soms zijn – en ik zou zeggen in een volksvertegenwoordiging zelfs aanwezig móeten zijn – zijn de onderlinge persoonlijke verhoudingen zeer collegiaal en prettig. Ik wil u dan ook nogmaals bedanken voor de reacties die ik mocht ontvangen en mij tot steun waren.

Over collegialiteit gesproken. Het college van burgemeester en wethouders in Lelystad is een schoolvoorbeeld van een collegiaal bestuursorgaan, zo heb ik zelf mogen ervaren. Mevrouw de voorzitter, als u mij toestaat de wethouders bij hun voornaam te mogen noemen. Willem, Jaap, Albert en Jop, jullie waren en zijn prima en fijne collega's waarmee het zeer prettig samenwerken was en is. En u, mevrouw de voorzitter, hebt zich als een ware "burgermoeder" getoond. Veel dank daarvoor.

Ik wil nu enkele woorden richten tot het CDA. Jenneke, Carlo en Wim, dank voor de collegiale samenwerking. Ik wens jullie als fractie veel plezier in het raadswerk toe. De christen-democratische uitgangspunten zijn het waard om ook op lokaal niveau uit te dragen. Het CDA is mijn partij en zal dat blijven. Gun me nog wat tijd en ik zal in de toekomst zeker weer van de partij zijn.

Een bestuurder kan niet functioneren zonder ambtelijke ondersteuning en ambtelijke reflectie op de inhoud. Mijn dank gaat dan ook uit naar alle medewerkers in dit huis voor hun prettige samenwerking en ondersteuning. Maar een speciaal woord van dank wil ik richten tot Regien van Adrichem, Carmen Abels en Gea van Egmond, voor hun werk, inzet en persoonlijke betrokkenheid.

Er is in de afgelopen jaren veel bereikt in Lelystad. De stad is volop in ontwikkeling en ondergaat op sommige plekken een ware metamorfose. Ook in sociaal opzicht zijn verbeteringen geboekt. Het aantal mensen met een WWB-uitkering is fors gedaald en daalt nog steeds, het aantal bewoners dat nu nog een beroep doet op de voedselbank is met de helft afgenomen; om enkele voorbeelden te noemen. Uit onderzoeken blijkt verder dat veel inwoners positiever zijn gaan denken over hun eigen leefsituatie, over hun buurt of wijk, over voorzieningen en over de dienstverlening door de gemeente. Dat is positief en het geeft aan dat we op de goede weg zijn. Uiteraard zijn er zaken die nog niet goed gaan en die opgepakt moeten worden, maar het algemene beeld is positief. Er bestaan bovendien nog veel ambities voor de toekomst. Er staan nieuwe initiatieven op de rol, zoals strategische marketing, de vormgeving van het woonoffensief, het WMO-beleidsplan en een nieuwe nota gemeentelijk gezondheidsbeleid voor de komende vier jaren. En je kunt ook nog denken aan de concrete uitwerking van een gemeentelijk millennium- en klimaatbeleid.

Aan nieuwe ambities en initiatieven, zowel van de gemeente als haar maatschappelijke partners, bestaat dus geen gebrek. En dan heb ik het nog niet eens over de decentralisatiegolf van nieuwe taken en bevoegdheden die op gemeenten zal afkomen, als gevolg van het bestuursakkoord tussen het Rijk en de VNG. Kortom, de gemeentelijke agenda is vol en zal in de toekomst nog voller worden, zo is mijn voorspelling. Hierin schuilt tegelijk ook een uitdaging. Er zullen keuzes moeten worden gemaakt en prioriteiten moeten worden gesteld. De aanwezige capaciteit en middelen zijn niet onbeperkt. Niet alles kan worden opgepakt en zeker niet alles kan tegelijk. Dit zijn uiteraard politieke keuzes waarover raad en college met elkaar in

gesprek moeten blijven. Ik bepleit geen kerntakendiscussie, want dat leidt tot niets, zo leert de ervaring in andere gemeenten. Waar het om gaat is een duurzame keuze te maken voor Lelystad als complete stad met ruim 85.000 inwoners, waar alle basisvoorzieningen voorhanden zijn, waar het goed leven, wonen, werken en ontspannen is, met een goede balans tussen de bestaande stad en de nieuwe wijken. En bovenal, waar de menselijke maat behouden blijft.

Tot slot. Iemand die een publiek ambt uitoefent kan dat alleen optimaal als er thuis begrip bestaat wanneer je als echtgenoot of als pappa nu even geen tijd hebt, of nu even niet iets leuks kunt gaan doen. Het wethouderschap is eigenlijk een 24-uurs functie en dat voor 7 dagen per week. Samantha, Matteo en Paolo, zonder jullie begrip en opoffering, hoe moeilijk dat soms ook was, had ik nooit zoals eerst het raadswerk met mijn vorige baan kunnen combineren en vervolgens het wethouderschap kunnen vervullen. Dat neemt niet weg dat ik naast mijn gezondheid ook mijn verantwoordelijkheidsgevoel voor jullie zwaar heb laten wegen bij mijn beslissing om te stoppen.

Het dilemma voor een politicus of bestuurder tussen morele, ethische principes enerzijds en verantwoordelijkheidsbesef anderzijds is treffend verwoord door de Duitse socioloog Max Weber, die in zijn gastcollege 'Politik als Beruf', dat wil zeggen politiek als beroep of als roeping, een onderscheid maakt tussen verantwoordingsethiek en gezindheidsethiek. De gezindheidsethiek hecht primair belang aan de principes van de politicus en bekommert zich veel minder om de praktische gevolgen van zijn handelen. Bij verantwoordingsethiek staat het blijk geven van een politicus voor de voorzienbare gevolgen van zijn eigen handelen centraal. Weber komt tot de conclusie dat deze twee soorten ethiek geen absolute tegenstellingen zijn, maar veeleer elkanders complement. Alleen gezamenlijk maken zij de mens die in staat moet worden geacht het beroep van politicus uit te oefenen. Maar, zo vervolgt Weber, wat uiteindelijk echt telt, is wanneer een politicus, en ik citeer: "of hij nu jong of oud is, die deze verantwoordelijkheid voor de gevolgen daadwerkelijk en zielsvol ondervindt en verantwoordingsethisch handelt, op een gegeven punt zegt: ik kan niet anders, hier sta ik. Dat is iets wat menselijk echt is en aangrijpt." Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter schorst de vergadering.

De voorzitter heropent de vergadering.

2. Opening

De voorzitter: De vergadering is geopend. Bericht van verhindering is ontvangen van de heer Van de Beek, de heer Hamstra, de heer Walraven en mevrouw Kreuger.

3. a. Gelegenheid tot het stellen van mondelinge vragen

Mevrouw De Waal: Mevrouw de voorzitter. In de vergadering van 21 februari hebben wij mondelinge vragen gesteld met betrekking tot asbest. Nu hebben wij er alle vertrouwen in dat de heer Tetteroo alles zo goed mogelijk heeft overgedragen, maar ik wil toch vragen wanneer wij antwoord kunnen verwachten.

Wethouder Lodders: Mevrouw de voorzitter. Die vragen zijn inderdaad uitgezet. Ik zal toezeggen dat wij proberen de volgende raadsvergadering die antwoorden voor u beschikbaar te hebben. Anders is het de vergadering daarop. Ik kan niet met

zekerheid zeggen of het voor de volgende vergadering al lukt, maar uiterlijk over vier weken.

De heer Van der Herberg: Mevrouw de voorzitter. De PvdA schrok erg bij het bericht dat de spaceboxen in De Veste niet doorgaan, ongeveer een maand geleden, want we hebben daarover twee jaar geleden een besluit genomen om goede redenen. Die huisvesting voor jongeren is nog steeds keihard nodig. Onze schrik werd al minder bij het zien van de alternatieven die het college inmiddels heeft uitgewerkt. Er lijken goede vorderingen te worden gemaakt met een andere invulling van het gebied. Maar nogmaals, de noodzaak is nog steeds hoog. U zit nu op één lijn met de bewoners van De Veste, lijkt het, dus het is nu zaak om jongerenwoningen te gaan bouwen. Onze vraag is: met welke urgentie gaat u voort met de ontwikkelingen in dit gebied?

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Wij gaan daar voortvarend mee voort. U hebt overigens gezien als het goed is in de informatie, en ook in het RIGO-rapport, dat een van de argumenten om die tweede tranche niet te realiseren, gelegen is in de afname van de wachttijd en de afname van de absolute urgentie. U hebt ook gezien dat er een document bij zat, waarin staat aangegeven welke denkrichting het college samen met Centrada ingeslagen is om op die locatie voor de doelgroep die het harder nodig heeft en het verlengde daarvan huisvesting te realiseren. De verwachting is dat binnen nu en een half jaar de plannen daarvoor definitief rond zijn. Reken dan op een bouwtijd inclusief procedures van anderhalf jaar. Dan moet het in maximaal twee jaar gerealiseerd zijn. Maar binnen nu en een half jaar, zeg ik u toe, komen we naar de raad toe met nadere voorstellen hierover.

De heer Soomers: Mevrouw de voorzitter. Besluiten die wij nemen worden door het college vaak voorbereid en die in wezen voorgenomen besluiten komen vaak na de collegevergadering al in de pers. U kunt niet voorschrijven hoe dat gebeurt, maar u houdt wel de verantwoordelijkheid de status van de informatie zo goed mogelijk te bewaken. In dat verband waren wij een beetje verbaasd over de agenda van de City Marketingclub morgen. Wij begrijpen dat u de ondernemers van deze stad gaat informeren over het strategisch marketingplan voor de gemeente Lelystad. Een plan waarover deze raad nog geen besluit genomen heeft. Dat lijkt ons de verkeerde volgorde. Kunt u ons uitleggen waarom u daarvoor gekozen hebt? Wij vragen ons ook af of het verstandig is, omdat u immers ook weet dat in de voorbereidende sessie en op het Opinieplein er over dit plan nog vele vragen en kritische opmerkingen bestonden.

Een tweede vraag: kunnen wij verwachten dat u morgen de aanwezigen onverbloemd de huidige status van het plan, dat in feite nog niet bestaat, zult duidelijk maken?

De voorzitter: Wat het laatste betreft, dat komt absoluut aan de orde. Het is nog geen vastgesteld plan, het is het standpunt van het college dat op weg is naar de agendacommissie, Opinieplein, raad, zodat er een definitief standpunt vanuit de raad ingenomen kan worden. Wij informeren juist de marketeers en het bedrijfsleven om te kijken of daar draagvlak is, omdat wij in het voorstel hebben zitten: is dat nu een taak alleen van de overheid of moeten we partijen, bedrijven, uit onze gemeente erbij betrekken? Voor dat laatste hebben wij gekozen en we willen kijken of bedrijven dat willen, zodat we die input ook bij u kunnen neerleggen. Dus het is een informatieve middag. Het gaat niet naar de besluitvorming, maar eens kijken hoe het landt daar. Er vinden ook gesprekken plaats met bedrijven om te kijken: wilt u zich binden aan het

concept? Zodat we dat totaalpakket aan u kunnen voorleggen. Dan kunt u de afweging daarin maken.

De heer Homan: Mevrouw de voorzitter. In ons stadscentrum zijn een aantal parkeermeters. Nu gaat het er niet om dat er één stuk is en lange tijd niet gerepareerd is en er daardoor niet kan worden betaald met een chipknip. Het gaat erom dat in een aantal steden in ons land een 'yellow brick' parkeerbetalingssysteem wordt gebruikt. De vraag is: wil het college erover nadenken en laten nadenken om ook in onze stad die dingen voor elkaar te krijgen? Zodat we kunnen zeggen: in Lelystad doen ze het ook.

Wethouder Lodders: Mevrouw de voorzitter. We gaan er inderdaad naar kijken of dat ook in Lelystad mogelijk is. Het vraagt wel het een en ander. Al die consequenties worden op een rij gezet en dan zullen we daarover met een voorstel komen.

De heer Zweers: Mevrouw de voorzitter. Ik heb drie vragen, twee heel korte en een iets langere. De eerste is dat ik graag aandacht wil vragen voor de vervuiling op de Buizerdweg. Er is alle begrip voor dat daar op dit moment keihard gewerkt wordt en er veel zand wordt verplaatst, maar de weg is al een keer bijna een middag afgesloten geweest vanwege een lekke band van een kieper. Daarnaast is de vervuiling nogal onrustbarend. Als het ook maar enigszins nat is dan kan dat leiden tot ernstige glijpartijen. Graag een reactie van het college.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. We hebben dat ook geconstateerd en zullen er via onze eigen directievoerders de aannemer op aanspreken en blijven aanspreken. Zo'n lekke band is een typisch geval van pech. Dat kunnen we met elkaar niet willen maar dat gebeurt. Waar hij wel voor kan zorgen, is dat hij met stalen borstels en wat dies meer zij zorgt dat hij de weg zo goed mogelijk schoonhoudt. Daar gaat inderdaad de komende weken nog fors wat zandtransport overheen. Dus daarop zullen we hem absoluut aanspreken.

De heer Zweers: Dank u wel. Dan een vraag met betrekking tot de besluitvorming rond de verhuizing van de handbalvereniging en Exakwa. Wij hebben een sessie gehad op het Opinieplein en naar wij begrepen hebben was er dringende haast met de besluitvorming omtrent de financiën. Zeker omdat begin april de eerste wedstrijden voor de handbalvereniging gespeeld zouden moeten worden. De vraag is dan ook: waar is het voorstel, of is er ondertussen een andere oplossing gevonden?

Wethouder De Jager: Als het gaat om de verplaatsing van HVL, de handbalvereniging, dan kan het college acteren omdat dat valt binnen WOP Noordwest. Daarover zijn in het verleden door de gemeenteraad financiële beslissingen genomen. Als het gaat om de verplaatsing van Exakwa is dat niet het geval, want zoals u weet hebben wij met zijn allen niet een WOP Noordoost vastgesteld, maar is op 5 juli 2007 besloten tot een andere systematiek. Dus dat was de oorzaak om op dat punt naar de raad te komen. U hebt op die Opiniepleinssessie gehoord dat de korfbalvereniging niet akkoord was met dat procesvoorstel van het college. Wij hebben daarop gemeend het proces anders te moeten inrichten en dat hebben wij dan ook gedaan, naar volle tevredenheid van de korfbalclub. Dus daar praten wij nu eerst mee en vervolgens zal na het zomerreces op dat punt een voorstel in uw richting komen. Het is misschien afsluitend nog wel aardig om te vermelden, dat de projectleider die de verplaatsing van de korfbalvereniging moet begeleiden oud-bondscoach korfbal is.

De heer Zweers: De derde vraag. Wij voelen ons zeer vereerd dat de burgemeester van Achtkarspelen hier nog steeds op een scherm te bewonderen is en informatie geeft over ons prachtige Lelystad. De vraag is: wanneer wordt de burgemeester van Achtkarspelen hier op het scherm vervangen?

Wethouder De Jager: Ik zeg de gemeenteraad toe dat wij hierover in de boezem van het college aanstaande dinsdag diepzinnig zullen spreken.

De heer Ongering: Mevrouw de voorzitter. Onder het nummer B07-13532 is op 6 december 2007 het collegebesluit genomen met het voornemen de coffeeshop voor een periode van vijf jaar te vestigen op de locatie Stationsbalkon Zuid, oftewel op de Middenweg tussen de ING en Mystic. Dit besluit is vastgesteld in de vergadering van het college d.d. 18 december 2007 en er is hieromtrent een persbericht uitgegaan. Dit is nu al drieënhalve maand geleden. Door de dreiging dat er op deze plek een coffeeshop komt, wordt er sindsdien geen woning of kantoorruimte meer verkocht of verhuurd aan de Middenweg en aan de Zilverparkkade. Bovendien zal de bouw van de twee panden die nodig zijn om het overblijvende gat aan de Zilverparkkade te vullen, niet starten zolang er geen zekerheid is dat de vestiging van een coffeeshop hier niet zal doorgaan. Daarom verzoeken wij u ons te vertellen wanneer u een voor beroep vatbare beslissing zult nemen, zodat er zienswijzen en eventueel later bezwaren kunnen worden ingediend, opdat uw voornemen niet zal worden gerealiseerd en investeerders weer opgelucht kunnen ademen.

De voorzitter: U kijkt zo hoopvol naar mij. Deze burgemeester gaat wel over de gedoogvergunning voor de coffeeshop, maar deze burgemeester gaat niet over de ruimtelijke ordening. Dat is wat neergelegd is bij het college, en als er een bezwaarprocedure komt zelfs bij de gemeenteraad. Dus ik geef graag het woord aan wethouder Fackeldey.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Ik maak van de gelegenheid gebruik om te bestrijden, dat wat de heer Ongering in de inleiding zegt, namelijk dat de twee panden aan de Zilverparkkade pas gerealiseerd zullen worden na de besluitvorming over de coffeeshop, aantoonbaar onjuist is. Daarover zijn afspraken met de ontwikkelaar. Die afspraken worden nu gefinaliseerd, daarover hebben we vorige week nog overleg gehad. Uit niets is mij gebleken dat dit zou spelen.

We hebben aangekondigd in het memo aan de gemeenteraad, dat we van plan waren dat te doen met een artikel 17-procedure. Dat vereist zoals u weet zekerheid en helderheid over de definitieve vestigingsplaats. Inmiddels is er een nieuwe wet in werking getreden, die aangeeft dat ook in een coffeeshop niet meer gerookt mag worden. Daardoor verandert het karakter van de coffeeshop van een plaats waar gebruikt wordt in veel meer een afhaalpunt. Dat betekent dat we opnieuw naar de inhoudelijke onderbouwing hebben moeten kijken of de definitieve vestigingsplaats stand houdt. Dat proces is vrijwel afgerond. Ik verwacht dat binnen nu en twee weken het college de definitief te volgen procedures zal vaststellen. Ik zeg u graag toe dat we dat besluit ter informatie aan de raad zullen sturen. Daarin kunt u dan precies zien wanneer welk besluit genomen wordt.

De heer Ongering: Dank u wel. Mag ik nog een vervolgvraag stellen? De InwonersPartij heeft in januari een aantal vragen over dezelfde materie ingediend ex artikel 38. Wanneer kunnen wij daarop antwoord verwachten?

Wethouder Fackeldey: Daarop moet ik het antwoord schuldig blijven. Die beantwoording had u al moeten hebben. Voor het feit dat u dat niet heeft en het ons

ontgaan is, excuseer ik mij. Ik ga dat zo spoedig mogelijk na, maar ik moet even nagaan waar ze gebleven zijn.

b. Beantwoording schriftelijk gestelde vragen naar aanleiding van de door het college ter informatie aangeboden stukken aan de raad

De voorzitter: Er ligt een vraag van de InwonersPartij over De Veste.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Er is een viertal vragen gesteld. Ik zal proberen ze kort te beantwoorden.

Wat is de bezettingsgraad van de spaceboxen aan de Grietenij? Daar kunnen we in een redelijk semantische discussie terecht komen - ik zou simpelweg kunnen antwoorden 100% - omdat de bezettingsgraad gaat over de bezettingsgraad zonder rekening te houden met de frictieleegstand. Gemeld is, en dat hebt u kunnen lezen in de stukken over de spaceboxen, dat er voor wat betreft de verhuurder geen sprake is van substantiële leegstand. Alleen is de frictieleegstand, twee, drie maanden de wisseltermijn tussen opvolging, wat langer dan in sommige andere complexen. In die zin wordt de bezettingsgraad gekwalificeerd als volledig, in ieder geval door de verhuurder.

Is de gemeente op welke wijze dan ook financieel of anderszins verantwoordelijk voor deze containerwoningen? Zoals u wellicht weet, heeft de gemeente in 2006 een krediet beschikbaar gesteld om de grond aan Centrada ter beschikking te stellen. Daar houdt vervolgens de verantwoordelijkheid van de gemeente op. Centrada is verantwoordelijk voor exploitatie, onderhoud en beheer van de spaceboxen. De gemeente heeft daarin geen eigen verantwoordelijkheid.

Is de gemeente voornemens om na realisatie van permanente woningen voor de doelgroep, de spaceboxen voortijdig te demonteren? Het antwoord daarop kan simpel zijn: nee. Als u het stuk hebt gelezen over de spaceboxen dan zult u hebben gezien dat daarin gesteld wordt, dat deze tranche spaceboxen in de behoefte voorziet en in de behoefte zal blijven voorzien, dus dat daar geen sprake zal zijn van voortijdig verwijderen. Het is wel zo dat ze met een artikel 17-procedure gevestigd zijn en dat betekent dat ze in de zomer van 2011 daar weer weg zullen moeten zijn. We zullen in overleg met Centrada tijdig beschouwen of op dat moment nog steeds dezelfde behoefte is en we elders een oplossing zullen moeten vinden, of dat dit niet het geval is. Maar we zijn niet voornemens om ze voor 2011 weg te halen.

Ten slotte was de vraag: is de gemeente bereid om de huidige bewoners van de spaceboxen met voorrang alternatieve en kwalitatief goede woonruimte aan te bieden? Daar zit een vooroordeel in, dat ik niet zonder meer zou willen onderschrijven. Bewoners die daar nu wonen vinden dat de woonruimte voldoet aan de gestelde eisen. Anders zouden ze het namelijk niet doen. Maar we zien ook dat de doorstromingsnelheid relatief hoog is, omdat het een doorgangsvoorziening is. Het is een soort 'noodvoorziening'. Bewoners stromen door naargelang de plaats op de wachtlijst ze daarvoor de ruimte geeft. Die plaats gaat niet verloren met het betrekken van de spaceboxen. Wij zien geen enkele aanleiding om inbreuk te maken op dat systeem. Uiteraard wordt wel op het moment dat spaceboxen verdwijnen, aan de dan zittende bewoners vervangende woonruimte aangeboden.

De heer Ongering: Dank u wel.

4. Vaststelling agenda

De heer Jansen: Mevrouw de voorzitter. Ik heb een wijzigingsvoorstel. Punt 16 zouden we namelijk graag als B-stuk behandeld willen zien en het liefst op de volgende vergadering. En we hadden graag punt 18 als B-stuk op de agenda willen plaatsen, met als reden dat uit de achterliggende stukken is gebleken dat er o.i. sprake is van een niet toegankelijk stuk en ontbrekende gegevens.

De voorzitter: Akkoord. We spreken af dat punt 18 naar de B-agenda gaat. Agendapunt 16 wilt u niet in deze vergadering behandelen maar in de volgende vergadering. Dit is een ordevoorstel, dus dat leg ik in het midden van de raad. Dat betekent dat punt 16 nu van de agenda afgaat en de volgende keer op de B-agenda terugkomt. Wie steunt dit voorstel? Dat zijn de fracties van PvdA, CDA, GroenLinks, SP, Stadspartij, InwonersPartij, Leefbaar Lelystad. Tegen zijn ChristenUnie en VVD.

De heer Marseille: Het ging wat ons betreft erg snel. Ik had willen vragen naar de motivatie en of het van de kant van het college een probleem is, omdat we hier wellicht met bepaalde data zitten. Dus vandaar dat u ons wat verraste met uw snelle stemming.

De voorzitter: Een ordevoorstel gaat altijd meteen in stemming.

De heer Marseille: Er worden twee dingen gevraagd. Ten eerste behandeling, dat is prima, maar ten tweede uitstel. Van dat uitstel mag toch wel bekend worden of dat enige consequentie heeft, zeker bij een voorstel als dit, waar het gaat om een oprichting van een rechtspersoon.

De voorzitter: Van mij mag die vraag beantwoord worden. Ik kijk even naar het college.

Wethouder A. Kok: Uitstel geef op zich geen probleem.

De voorzitter: Akkoord. Dan steunt u het ook, mijnheer Marseille? Dat is het geval. Ook de ChristenUnie. Dat betekent dat agendapunt 16 de volgende keer terugkomt op de agenda. Punt 18 behandelen we straks.

Met inachtneming van bovengenoemde wijzigingen wordt de agenda vastgesteld.

5. Notulen van de vergadering van 21 februari 2008

De notulen van de op 21 februari 2008 gehouden openbare raadsvergadering worden conform ontwerp vastgesteld.

6. Ingekomen stukken (stuk nr. B08-03250)

-1 Mevrouw Nuijt: Mevrouw de voorzitter. Bij de algemene beschouwingen vorig jaar hebben wij een vraag gesteld over de bestuursvorm bij het openbaar onderwijs. Nu zien we bij de aan de raad aangeboden stukken een onderzoek bestuursvorm openbaar onderwijs vermeld. We gaan ervan uit dat naar ik aanneem wethouder Fackeldey overleg met betrokkenen over dit onderzoek opstart en de resultaten daarvan wellicht in een voorstel aan ons als raad aanbiedt. We willen dat graag afwachten.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Dat klopt. U hebt in de beschrijving kunnen zien dat dit gesprekken zijn met het veld en met alle mogelijke betrokkenen, bedoeld om te komen tot een voorstel in het college over de wat het college betreft toekomstige bestuursvorm en dit voorstel uiteraard aan de raad voor te leggen. We gaan ervan uit dat we de interne procedures voor de zomervakantie afgerond hebben en dat we vlak daarvoor of vlak daarna daarover met uw raad in gesprek kunnen gaan.

Voor kennisgeving aangenomen.

-2 Voor kennisgeving aangenomen.

-3 Voor kennisgeving aangenomen.

-4 De heer Baaten: Mevrouw de voorzitter. De brieven onder 4 en 6 moeten wij vanavond voor kennisgeving aannemen. U hebt ons echter een toezegging gedaan die u nog niet bent nagekomen. U zou namelijk bezien op welke wijze de raad in dezen zijn invloed zou kunnen doen gelden en dan had kunnen terugkoppelen. Voor dit moment kunnen we daar niets aan wijzigen, maar zou u ons kunnen toezeggen dat u ons de volgende keer wel betreft bij het geheel?

De voorzitter: Ik heb voldaan aan de vraag die leefde. Er is een brief uitgegaan vanuit de korpsbeheerder richting alle gemeenten, dat de stukken op tijd ter inzage worden gelegd voor alle gemeenteraden. Dat is ook hier gebeurd. Hij ligt zowel bij de griffie als bij ons bureau dat zich bezighoudt met veiligheid. Dat voldoet precies aan het Reglement van orde en daar zal ook geen verdere afwijking op bestaan.

De heer Baaten: Daar ging het niet om. Het ging erom dat wij op een bepaald moment vragen hadden gesteld en u zou bezien op welke wijze de raad zijn invloed zou kunnen doen gelden. Die brief hebben we gelezen, dat is correct. Maar u zou nog terugkoppelen met ons en dan aangeven op welke wijze wij eventueel prioriteiten konden stellen en dergelijke. De inhoud is helder maar we missen dat.

De voorzitter: Dat is gebeurd in deze brief en dat is naar elke gemeenteraad in Flevoland zo gegaan.

Voor kennisgeving aangenomen.

-5 De heer Homan: Mevrouw de voorzitter. Ik wil u vragen of een afschrift van uw antwoord ter kennisneming aan de raad beschikbaar zou kunnen worden gesteld.

Wethouder A. Kok: Dat zal het college doen.

Voor kennisgeving aangenomen; het antwoord wordt voor de raad ter inzage gelegd.

-6 Voor kennisgeving aangenomen.

-7 De heer Jansen: Mevrouw de voorzitter. Graag wil ik met name in de richting van de fractie van het CDA het volgende opmerken, mededelen dan wel in overweging meegeven. Onze fractie leeft mee waar het gaat om het tussentijds, en al tamelijk snel, terugtreden van een wethouder. Tussentijds terugtreden van raadsleden zoals bij het CDA bekend, heeft vaak geen gevolgen, maar bij een

wethouder ligt dat beduidend anders. Dat kost altijd; materieel en financieel. Materieel omdat er energie moet worden gestoken in de terugtreding zelf en in de zorg voor vervanging. Financieel omdat de afwikkeling conform de rechtspositionele regels dient plaats te vinden.

Toen ik de ontslagbrief las, realiseerde ik me dat dit de belastingbetaler zo'n € 130.000 kan gaan kosten, waartegenover geen enkele prestatie staat. Als een wethouder om een politieke kwestie wordt weggestuurd, dan is het financiële risico voor die persoon hiermee terecht afgedekt. Maar als er zelf op staande voet ontslag wordt genomen, dan druist dat enigszins in tegen ons rechtsgevoel. Het is goed mogelijk dat dit het CDA, maar mogelijk ook de andere fracties, is ontgaan. Ik denk dat u het echter met mij eens zult zijn dat, terwijl op andere fronten in onze gemeente terecht kritisch wordt omgegaan met gemeenschapsgeld, zoals bijvoorbeeld subsidies en ik verwijs naar de agenda van vanavond naar het JeT, een dergelijke onverwachte extra uitgave, een gouden handdruk van € 130.000, zich daarmee buitenproportioneel niet verhoudt. Sterker nog, ik denk dat de Lelystadse inwoner hiervoor weinig begrip kan opbrengen. Reacties als: het pluche zorgt weer goed voor zichzelf, zijn te verwachten.

Onze fractie geeft het CDA maar ook zeker de coalitiepartijen van het CDA en het college in overweging om aan onze inwoners duidelijk te maken, dat onze gemeente tegenvallers in eigen huis creatief weet op te vangen door voor de duur van de periode van de uitkeringsgerechtigde geen nieuwe wethouder aan te stellen. Wij kunnen en mogen er toch van uitgaan dat de werkzaamheden voor die periode kunnen worden opgevangen door de overige wethouders. Almere kan het ook prima met vier. Wij zouden graag een reactie van het CDA hierop willen.

Mevrouw Nuijt: Mevrouw de voorzitter. Allereerst wil ik ingaan op het ziek worden van de heer Tetteroo. Iedereen kan ziek worden. Raadsleden, een wethouder, iedereen. Wat betreft wethouders en hun rechtspositie zijn daar regelingen voor getroffen en die regelingen zijn op hem van toepassing. Het is zelfs zo in het geval van de heer Tetteroo dat hij nog de zekerheid heeft van een baangarantie en dat hij zijn uiterste best zal doen om weer via het ministerie van Binnenlandse Zaken aan het werk te gaan. Maar ziek worden kan iedereen en daarvoor is in de wet heel duidelijk de positie van een wethouder in onze gemeenten beschreven. Dus in die zin vind ik het onjuist dat er gesproken wordt over een gouden handdruk. Dat is het eerste wat ik wil opmerken.

Wat betreft het opvangen van tegenvallers in eigen huis. Ik denk dat dat een zaak is van het college en deze raad in zijn totaliteit.

De voorzitter: U krijgt bij de ingekomen stukken geen tweede termijn. U kunt een vraag daarover stellen.

De heer Jansen: Ik wil nog een vraag stellen over het antwoord van mevrouw Nuijt.

De voorzitter: Kort dan graag.

De heer Jansen: Dat wil ik zeker. U zegt: het is een verantwoordelijkheid van de raad en van het college, en ik vind juist dat het een verantwoordelijkheid is van het CDA. Als het CDA in deze tussenliggende tijd een wethouder levert,

realiseert u zich dan dat we in principe voor één wethouder een dubbel salaris betalen?

Mevrouw Nuijt: Ik vind het onjuist om het ziek worden van de wethouder en de financiële regeling die daarbij behoort, te koppelen aan de werkzaamheden die door het college verricht moeten worden.

De voorzitter: Ik wil zelf ook even iets zeggen naar aanleiding van de gemaakte opmerkingen. Het is zo dat Binnenlandse Zaken keurig omschreven heeft wat voor regelingen er van toepassing zijn op bestuurders. Ik ben overigens blij dat deze regelingen bestaan, want ook een bestuurder is kwetsbaar, zeker in de afgelopen periode en zeker in het duale stelsel. Er is ook aangetoond dat het niet altijd meevalt vanuit je bestuurlijke verantwoording opnieuw ergens een baan te vinden bijvoorbeeld in het bedrijfsleven. Daarvoor is die regeling bedoeld, anders trekken wij ook geen mensen aan voor dit soort functies. Hij is toegepast, er is naar gekeken en we hebben keurig aangedragen hoe de rechten zijn opgebouwd. Laten wij met elkaar hopen dat de heer Tetteroo snel beter wordt, want dat is ons aller intentie volgens mij. De heer Tetteroo heeft een terugkeergarantie en het zou natuurlijk te wensen zijn voor hemzelf ook, dat hij weer aan de slag kan komen. Ik vind ook dat we met dat respect ernaar moeten kijken. Deze regels zijn er nu eenmaal. Soms loop je er tegenaan in een periode, soms overkomt ons dat een hele lange tijd niet. Ik wou het hierbij afronden.

Voor kennisgeving aangenomen.

- 8 Ter afdoening in handen van het presidium gesteld.
- 9 Ter afdoening in handen van het college gesteld met het verzoek dit advies te betrekken bij de toelichting bij de voorjaarsnota.
- 10 Ter afdoening in handen van het college gesteld.

7. Beantwoording schriftelijke vragen, ex artikel 38 van het Reglement van orde van de gemeenteraad van de fractie van het CDA, inzake gladheidbestrijding (stuk nr. B08-01219)

De heer Braaf: Mevrouw de voorzitter. Het college bedankt voor de beantwoording van de door ons gestelde vragen. De beantwoording roept nog enige vragen bij ons op; bij vraag 4 en vraag 5.

Bij vraag 4 staat: de hoofdroutes worden naar bevind van zaken gestrooid. Wij willen graag weten wat we ons daarbij moeten voorstellen. Wordt er pas gestrooid als er een ongeluk gebeurd is?

Bij vraag 5 geeft u aan dat de fietsroutes nabij de Noordzoom niet in het strooiplan zitten. De vraag is waarom niet en is het misschien van tijdelijke aard?

Wethouder De Jager: Mevrouw de voorzitter. Met betrekking tot vraag 4, wat is precies bevind van zaken? Dat is allemaal netjes in het jaarlijkse strooiplan vastgelegd. Maar als het gaat om concreet bevind van zaken, dan moet u denken aan: wat is op dat moment handig. In het ene geval moet je vegen, in het andere geval moet je strooien. Afgelopen Paasweekeinde hebben we daar nog een mooi voorbeeld van gehad. Ik geloof dat er op de autowegen gestrooid is en dat er op de fietspaden geveegd is. Dat is handelen naar bevind van zaken. Overigens, in Lelystad wordt er indien mogelijk preventief gestrooid. Ik geloof dat dat in meer dan 80% van de gevallen het geval is en ook succesvol gebeurt.

Dan naar het antwoord op vraag 5. Als het gaat om de route dan is het zo dat wij hebben aangegeven, dat die route via de Houtribsluizen naar de Bataviabrug de route is waarop wij strooien en/of vegen en dat dat volgens ons in het strooiplan een prima route is. U zult begrijpen dat je niet altijd de kortste route kunt rijden in geval van gladheid en dergelijke. We zijn ook niet voornemens om die Noordzoombrug op korte termijn op te nemen in het strooiplan, want daar zou je apart met een speciaal klein strooiwagentje naar toe moeten, omdat de grote strooiwagen daar niet op kan. Die brug houdt dat niet qua draagkracht. We hebben in Lelystad ook het principe dat we in drie uur een heel strooiplan over de stad uitgerold moeten hebben. Dat lukt simpelweg niet. Daarom denken we dat deze oplossing adequaat genoeg is.

De heer Braaf: Dank u wel voor de beantwoording. Het is nu helder.

Voor kennisgeving aangenomen.

8. Beantwoording schriftelijke vragen, ex artikel 38 van het Reglement van orde van de gemeenteraad van de fractie van de PvdA, inzake zwerfjongeren (stuk nr. B08-02014)

Mevrouw d'Arnaud: Mevrouw de voorzitter. Ik wil allereerst het college bedanken voor de uitgebreide beantwoording van de vragen, maar ik zou graag nog één aanvullende vraag willen stellen en die wil ik even inleiden als het mag.

Zwerfjongeren zijn moeilijk te traceren. Ergens in hun jonge leven zijn ze ondanks ons grote sociale vangnet van de rijdende trein gestapt. Velen hebben vroegtijdig de school verlaten. Om hun leven weer op de rit te krijgen heeft Lelystad meerdere opstapstations gebouwd. Het college benoemt in de beantwoording onder andere Op de railsvoorzieningen en Enkeltje zelfstandig. De praktijk wijst uit dat zwerfjongeren uit zichzelf moeilijk de opstapstations kunnen vinden en sommigen willen dat ook niet. Het WMO-beleid voor de zwerfjongeren valt onder de prestatievelden 7, 8 en 9 en is volgens de beantwoording van de wethouder in ontwikkeling. Kunt u hiervoor een tijdspad aangeven? De gemeenten hebben een regiefunctie voor preventie en vroegsignalering. Kan het college aangeven of dit in de prestatievelden van de WMO terug te vinden zal zijn?

Wethouder A. Kok: Mevrouw de voorzitter. Het antwoord op de laatste vraag is ja. Het antwoord op de eerste vraag, het tijdspad van het WMO-beleidsplan. Dat is met u gecommuniceerd. Dat weet ik niet precies uit mijn hoofd, maar daarvoor hebben we een bepaalde procedure afgesproken. Het concept zal op korte termijn door het college worden vastgesteld en gaat naar u toe. Dan kunt u daarover spreken, ook samen met de maatschappelijke organisaties. Met die informatie zal het college proberen een definitief conceptbeleidsplan WMO te maken, dat dan weer ter vaststelling aan u wordt voorgelegd in de loop van dit jaar. Daar is een bepaalde tijdsplanning voor en die is volgens mij al naar u toe gegaan. Ik heb hem helaas niet paraat.

Voor kennisgeving aangenomen.

9. Beantwoording schriftelijke vragen, ex artikel 38 van het Reglement van orde van de gemeenteraad van de fractie van GroenLinks, inzake rente op spaarloonregeling personeel (stuk nr. B08-02559)

Voor kennisgeving aangenomen.

10. Voorstel tot benoeming communicatieadviseur van de raad (stuk nr. B08-03038)

De voorzitter: Ik stel voor in het stembureau te benoemen de heer Van Erk en mevrouw d'Arnaud. Ik schors de vergadering om de stemming te laten plaatsvinden.

De voorzitter schorst de vergadering.
De voorzitter heropent de vergadering.

De heer Van Erk: Mevrouw de voorzitter. Uitgebracht zijn 30 geldige stemmen, waarvan 30 stemmen vóór de benoeming.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wensen we mevrouw Korting veel succes en van harte gefeliciteerd. We verwachten veel van u.

11. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

12. Voorstel tot het in voorbereiding verklaren van een nieuw bestemmingsplan voor het oprichten van een mestsilo op het perceel Meeuwenweg 4 (stuk nr. B08-01002)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

13. Voorstel tot verkoop van een perceel grond aan zorgboerderij De Zon, Hondsdraf 56 te Lelystad (stuk nr. B08-00221)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

14. Voorstel tot vaststelling van het beeldkwaliteitsplan Volkstuinen Galjoen Zuid en de daarbijbehorende kaart bebouwingszones (stuk nr. B08-00484)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

15. Voorstel tot wijziging van de Verordening particuliere woningverbetering Lelystad-WOP NO (stuk nr. B08-00909)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

16. Voorstel inzake omzetting van de rechtsvorm van Stichting Perspectief in de Besloten Vennootschap Perspectief en deelname hierin (stuk nr. B08-00245)

Doorgeschoven naar de volgende vergadering.

17. Voorstel inzake notitie Wijkontwikkelingsplan Zuidoost (stuk nr. B08-01106)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

18. Voorstel tot vaststelling van het besluit dat er voor de wijziging van de geluidszone van het bestemmingsplan Industrierrein Luchthaven Lelystad geen MER-plicht bestaat (stuk nr. B08-01751)

De heer Baaten: Mevrouw de voorzitter. De opmerkingen en de tekst die ik hier heb zijn gebaseerd op punten uit de Handreiking milieueffectrapportage van plannen, met name de plan-MER dus van VROM. Waar gaat het om? Het gaat ons er niet om dit stuk tegen te houden. Laten we daar heel duidelijk in zijn. Het gaat er wel om dat er wat ons betreft een ontoegankelijk stuk ligt met ontbrekende gegevens. Dat is de essentie. Deze conclusie moet worden getrokken na onder andere ongeveer twee uur met mensen van VROM gesproken te hebben. En dat was naar aanleiding van de door mij gestelde vragen die opkwamen bij het lezen van het dikke pakket van meer dan 100 pagina's. Dat alles was gebaseerd op de wijziging van de geluidszone waar het feitelijk om gaat.

Waar zitten volgens ons nu die omissies? Er wordt namelijk aangegeven dat er geen belangrijke gevolgen voor het milieu plaatsvinden. Dat valt te lezen in het beoogd effect bij het voorstel. Maar we praten wel over zeker vijf ecologische hoofdstructuurgebieden, de EHS'en, en een grondoppervlakte van circa 14 miljoen vierkante meter natuurgebied. Die staan in dit schema opgenomen. Binnen die 14 miljoen vierkante meter natuurgebied moeten afschermdende geluid- of andere voorzieningen getroffen worden en overwogen worden. We hebben het over de invloeden van andere relevante geluidsbronnen; lucht, weg en rail. Ook hebben we het over het ontzien van de relatief stille nachtperiode. Dat staat op pagina 5 van 35. Toch wordt er geen advies gevraagd van de commissie MER. Volgens ons valt het voorgaande onder kwaliteitsborging, en wel onder de verplichte kwaliteitsbevorderende waarborgen, daar waar er sprake is van natuuraspecten. In fase 1 en 2 werd gebruik gemaakt van de commissie MER – die stukken heb ik hier bij me – en nu bij deze wijziging dus niet.

Ook onder de verplichte kwaliteitsbevorderende waarborgen valt naar onze mening de motivering hoe u bent omgegaan met de bevindingen in de plan-MER met inspraakreacties, zienswijzen, bezwaarschriften. Ook hier ontbreekt de toetsing door de commissie MER, terwijl de Europese richtlijn milieubeoordeling van plannen hierover zegt, de letterlijke tekst: "Dit is namelijk van belang (de toetsing) voor het draagvlak van het plan. Dit laat zien dat serieus wordt omgegaan met opmerkingen en zienswijzen en dat dit waar nodig resulteert in wijzigingen in het plan-MER en het plan zelf."

Dan, waar zijn onder andere de invloeden en cumulatieve gegevens van het Besluit provincie Flevoland MER-beoordeling wijziging Midlandcircuit, 14 maart 2007? Ook bij de invoergegevens en uitgangspunten zijn die niet terug te vinden.

Bij het gebruikte informatieoverzicht ontbreekt de gedoogbeschikking van de provincie. Daar wordt helemaal niet over gesproken en daar ging het toch om? Ook bij de invoergegevens en uitgangspunten niet terug te vinden. Er wordt nergens over het vermogen, en dan praten we over het theoretisch vermogen, van de te beproeven motoren gesproken. Oftewel, waar hebben we het eigenlijk over? Het lijkt er dus op dat hier sprake is van een stuk dat er alleen op gericht is om tegemoet te komen aan de datum 1 april, waarbij de gedoogbeschikking voor het proefdraaien van

vliegtuigmotoren eindigt. Dat valt ook te lezen in de kanttekening in hetzelfde stuk dat wij ontvangen hebben.

Het is jammer voor alle betrokkenen en mogelijk zelfs voor gedupeerden, maar de raad kan alleen al gelet op de door mij genoemde omissies, en misschien zijn er nog wel meer, vanavond geen besluit nemen.

De heer Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter. Ik zou het betoog van de heer Baaten graag ondersteunen, want ook wij hebben onze twijfels over het voorliggende stuk. Wij waren niet voornemens om het een bespreekstuk te maken, maar gewoon tegen te stemmen. Het is volgens ons namelijk onvolledig.

De heer Van Erk: Mevrouw de voorzitter. Ik moet u zeggen dat ik de spreker niet helemaal kan volgen. Hij begint met vast te stellen dat hij niet tegen het voorstel is en vervolgens komt er een verhaal waaruit blijkt dat hij vindt dat wij dit stuk niet kunnen behandelen. Dus ik zou graag expliciet willen horen waarom hij dan kennelijk voor het voorstel is.

De heer Baaten: Mijnheer Van Erk, ik heb gezegd dat wij reageren, niet om dit stuk tegen te houden. Dat is heel wat anders dan wat u suggereert.

De heer Siepel: Dan heb ik wel een vraag. Als de heer Baaten zegt: wij willen het stuk niet tegenhouden, en vervolgens als conclusie trekt dat het stuk nu niet behandeld kan worden, dan houdt hij het toch wel tegen? Bent u nu voor de besluitvorming vanavond over dit stuk of niet?

De heer Baaten: We willen vanavond besluitvorming. Echter, wanneer blijkt dat datgene wat ik heb aangehaald – en dat is nog maar het begin, want begin er maar aan; dat staat ook aan het begin van de wet: als je hieraan begint, weet waar je aan begint – en ik kijk naar hetgeen ik ook bij VROM heb neergelegd, dan is het antwoord: je kunt hier niets mee. Het is ontoegankelijk. Dat betekent dat al zouden we iets willen, we vanavond niets kunnen.

We zijn niet gaan lezen om het tegen te houden. We zijn het gewoon gaan lezen om te kijken met welk stuk we iets gaan doen. Op het moment dat we zijn gaan lezen en ons in de inhoud verdiept hebben, zijn we erachter gekomen dat het stuk ontoegankelijk is en op een hoop gebieden in gebreke blijft. Dan kun je er niet omheen. Op dit moment hebben wij massa's omissies en ik word daarbij ondersteund.

De heer Siepel: Dan concludeer ik dat de bijdrage van de heer Baaten in feite een aangeklede stemverklaring is om aan te geven, dat hij nu tegen de besluitvorming over dit voorstel is.

De heer Baaten: Met hetgeen wij geconstateerd hebben kunnen wij op dit moment niet voorstemmen.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Laat ik beginnen met het volstrekt eens te zijn met de heer Baaten, dat dit stuk slecht toegankelijk is. Dat is een beetje het probleem volgens mij met MER-procedures in zijn algemeenheid. De wetgever heeft niet echt geholpen om het toegankelijk te maken.

Laat ik een paar opmerkingen maken. Om te beginnen is het denk ik goed om ons te realiseren wat we eigenlijk vanavond vaststellen. Vanavond ligt voor het besluit om een plan-MER en een MER vast te stellen en dus te constateren dat er geen volledige project-MER gevoerd hoeft te worden. Dat is nodig omdat daarmee het

bestemmingsplan geluidszone vanaf dinsdag ter inzage kan worden gelegd. Met het bestemmingsplan worden ook de vastgestelde plan-MER en de MER ter inzage gelegd. Tegen alledrie deze documenten kunnen dan inhoudelijk zienswijzen worden ingediend. In dat opzicht komen er nog meer dan voldoende stappen waarin gewaarborgd is dat men inhoudelijk kan reageren, ook op het feit dat hier niet een volledige MER gevoerd is. Ik vrees dat als we op alle details van uw opmerkingen zullen ingaan, we hier met zijn tweeën een vrij technische en voor velen en misschien zelfs voor mezelf onnavolgbare discussie zouden moeten voeren. Dus ik wil nog een paar opmerkingen aanvullend maken.

Het Midlandcircuit is een aparte procedure. Daarvoor is de provincie het bevoegd gezag en heeft de provincie de procedure gevoerd. In die procedure is geconcludeerd dat er geen milieueffecten zijn ten gevolge van het gebruik van het circuit. Daar kan men indirect via de alsnog te geven milieuvergunning bezwaar tegen aantekenen bij de provincie, maar staat hier in feite buiten.

Ten tweede. Als het gaat om plan-MER en project-MER zijn er normen en regels die aangeven wanneer dat wel en niet nodig is. Dat heeft onder meer te maken met de oppervlakte en met de zwaarte van de gebruikte motoren. Op basis van de gegevens in de plan-MER hebben we geconstateerd dat het hier niet nodig is. Voor het proefdraaien van vliegtuigmotoren boven een bepaald vermogen is een milieuvergunning nodig. Die milieuvergunning is niet aangevraagd, is nu dan ook niet aan de orde. Er wordt nu ook geen milieuvergunning verleend maar een ontwerpbestemmingsplan behandeld. Dat type element zoals u zojuist noemde komt aan de orde bij de milieuvergunning.

Misschien moet ik het daar maar bij laten, voordat we er heel erg diep induiken. Ik denk dat het allerbelangrijkste is dat met het nemen van deze stap in de procedure, de zaak ter inzage wordt gelegd en belanghebbenden alsnog inhoudelijk kunnen reageren. Inderdaad, de zaak is gekoppeld aan de gedoogbeschikking die de provincie heeft afgegeven en die per 1 april afloopt. Dat bepaalt inderdaad in belangrijke mate de haast die we hebben en de procedure die we voeren op verzoek van de provincie. Dat neemt niet weg dat ook in deze procedure belanghebbenden ruimhartig alle gelegenheid krijgen om op de inhoud te reageren en waar zij dat vinden zienswijzen in te dienen.

In tweede termijn

De heer Baaten: Mevrouw de voorzitter. Drie dingen. Als we kijken naar de antwoorden die we hebben gekregen op bezwaarschriften, die hebben vandaag een aantal mensen in Lelystad in de bus gekregen, dan wordt er aangegeven: "In een eerdere brief is door ons aangegeven dat in verband met gewijzigde wetgeving en strategische milieubeoordeling de zogenaamde plan-MER ten behoeve van het bestemmingsplan etc." Met andere woorden, dit stuk waarover we praten heeft enorm veel waarde.

Het andere punt is, als we kijken naar de gebruikte informatie waarop deze plan-MER is gebaseerd om uiteindelijk te komen tot het bestemmingsplan en al hetgeen waarover u het hebt, dan blijkt dat als we kijken onder punt 1.4 van Oranjewoud, gebruikte informatie, daar wordt gesproken over besluit provincie Flevoland beoordeling wijziging Midlandcircuit. Die wijziging heeft in 2007 plaatsgevonden. Die wijziging vind je niet terug in het stuk. Eenieder waarmee je praat, en dan kijk ik met name naar diegenen die er iets meer van af weten dan ik en waar ik de vraag heb neergelegd, zegt: je zou toch minstens moeten kunnen lezen wat dan zo iets betekent.

Wat ons ook is opgevallen dat is dat in de gebruikte informatie het stuk waarover we praten, en dan gaat het om de gedoogbeschikking van de provincie – die gaat er nu van uit dat als we hier ja tegen zeggen, we praten over een onherroepelijke vergunning, en dan kunnen we wel bij de Raad van State gaan staan – überhaupt niet wordt genoemd. Dan zeg ik: dan is een stuk ontoegankelijk. Want waar het om gaat, en het gaat om die beschikking van het proefdraaien van motoren, daar vind je niets over terug. Je vindt überhaupt niets terug over de technische vermogens van de motoren. Als u al deze pagina's nakijkt, en we vinden misschien nog een keer een moment, dan vindt u niet één keer terug van welk vermogen men eigenlijk op dat vliegveld gebruik maakt. Als je het vliegveld belt, dan zijn ze nog in staat om tegen je te zeggen: dan moet u de fabrikant opbellen, want die weet precies waar het om gaat. Dan houdt het op en leg ik de telefoon maar neer. Met andere woorden, ik kan het in het stuk niet vinden en ik kom er ook niet uit.

De laatste opmerking. Het antwoord dat we nog een aantal mogelijkheden hebben om erop terug te komen, is natuurlijk correct. Maar dan staan we bij de Raad van State, althans een aantal inwoners als dat hun keuze is. Vanavond is de raad aan zet. Ik kan me niet voorstellen dat wij als raad vanavond een besluit nemen over een stuk waarover we vraagtekens hebben en zeggen: laat dat stuk maar doorgaan en dan komen de anderen maar bij de Raad van State. Ik denk dat dan de raad het niet goed doet.

Wethouder Fackeldey: Mevrouw de voorzitter. Op de laatste opmerking reagerend: volgens mij is dat ook niet wat aan de orde is, want we zijn nog lang niet bij de Raad van State. Daar zitten nog een flink aantal stappen tussen. Er is bijvoorbeeld het bestemmingsplan, want zo'n geluidszone is een bestemmingsplanbehandeling, daar liggen de stukken ter inzage en daar gaat het gewone bezwaarproces lopen. Dus we zijn hiermee nog lang niet rechtstreeks bij de Raad van State.

De zwaarte van de motoren is, en nu wordt het weer technisch, redelijk ingewikkeld want daarvoor is opgegeven dat boven een bepaalde zwaarte een milieuvergunning moet worden aangevraagd. Andersom, als de milieuvergunning niet aangevraagd is en niet verleend, dan mag niet boven die zwaarte gedraaid worden. Dan kom je in het handhavingstraject terecht waarvoor de provincie verantwoordelijk is als ik mij niet vergis.

Ten slotte over de informatie. Een besluit dat de provincie genomen heeft is een openbaar besluit. Dat geldt ook voor een afgegeven beschikking en is uiteraard bij de provincie volgens mij zo in te zien/op te halen en over te spreken. Het belang van de stap die we nu zetten, waarbij ik het met u eens ben dat ik toegankelijker documenten gezien heb dan deze 100 pagina's techniek, is dat op basis hiervan het bestemmingsplan en aanverwante artikelen ter inzage gelegd kunnen worden, waardoor de processen, ook de processen van het indienen van zienswijzen, hun beslag kunnen gaan hebben. Nogmaals, daarmee zijn we nog niet direct bij de Raad van State.

De voorzitter: Zo voldoende behandeld, lijkt mij. We gaan over tot stemming over dit voorstel.

De fracties van PvdA, VVD, CDA en ChristenUnie stemmen voor het voorstel.
De fracties van InwonersPartij, SP, Leefbaar Lelystad, GroenLinks en StadsPartij stemmen tegen het voorstel.

Met 20 stemmen voor en 11 stemmen tegen wordt conform het voorstel van het college besloten.

19. Voorstel tot herziening van de grondexploitatie en planning Stadshart (OMS beheer BV) 2007 (stuk nr. B08-01744)

Zonder beraadslagingen en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van het college besloten.

20. Voorstel inzake rapport van de rekenkamer betreffende wijkgericht werken (stuk nr. B08-03248)

Mevrouw Jacobs: Mevrouw de voorzitter. Als lid van de VVD-fractie kan ik mij de startbijeenkomst in Lelystad Haven, nu al weer meer dan 10 jaar geleden, waar het wijkgericht werken met participanten uit heel veel organisaties en met veel andere politici werd besproken, nog erg goed herinneren. Het was druk, een druk gebabbel, er kwamen veel ideeën en er was erg veel enthousiasme. In die 10 jaar is er erg veel gebeurd en zijn wij al werkende gekomen tot de huidige invulling van het wijkgericht werken.

De VVD heeft dit proces altijd positief maar wel kritisch gevolgd. Er was bij onze fractie nooit een discussie over het nut van het wijkgericht werken, maar wel over de organisatie ervan en de doelmatigheid. Verschillende knelpunten zijn in die 10 jaar geconstateerd en uiteindelijk met verve ter hand genomen. De nota Betrokkenheid op maat is daar een goed voorbeeld van. Die nota heeft geleid tot wijzigingen in de structuur per 1 mei 2006. Wijzigingen kennen echter voordelen en nadelen. De VVD-fractie vindt dat de huidige manier van werken nu goed geconsolideerd is in de gemeentelijke organisatie en dat de communicatiemogelijkheden geoptimaliseerd zijn. De lange lijnen van vroeger die communicatie bemoeilijkten, zijn absoluut korter geworden. Dit geeft aan dat de huidige werkwijze in de structuur van de organisatie is ingebed.

Het wijkgericht werken moet gericht zijn, vinden wij, en blijven op de belangen van de burgers in de wijken. De Stadswinkel vervult hierin een belangrijke rol op dit moment. De ervaring die ze daar opdoen kan in de nabije toekomst gebruikt worden als er sprake is van wijkwinkels of wijkservicepunten in de te openen MFA's. Als raad kunnen wij tegenwoordig onze controlerende taak beter uitoefenen sinds er een aparte programmabegroting is Wonen en Wijkontwikkeling met de koppeling naar de reguliere planning & controlcyclus. Natuurlijk constateren wij ook dat er nog aandachtspunten zijn. Vele zaken worden enthousiast tegelijk opgepakt. Denk daarbij bijvoorbeeld aan wijkveiligheidsplannen, wijkfeesten, wijkschouwen, wijkbeheer, maatjesprojecten, activiteiten voor de jeugd en noemt u maar op. Wij geven het college als suggestie mee onderdeel per onderdeel heel goed voor te bereiden en uit te werken. Niet teveel tegelijk. Successen die dan worden behaald bij een of twee grote projecten geven de kracht om met het volgende project door te gaan en zo weer gedreven burgers te vinden die willen meehelpen het in een wijk te verwezenlijken, dat het beter gaat en dat de participatie daardoor zal toenemen. De Rekenkamer geeft ook aan dat de participatieparagraaf in feite wat mist. Wij geven u mee als suggestie: doe niet teveel tegelijk en probeer daardoor die participatiegraad te verhogen.

De heer Zweers: Mevrouw de voorzitter. We kunnen onze opmerkingen wel vrij kort houden, want hoe de fractie van Leefbaar Lelystad over wijkgericht werken dacht en denkt, moge ondertussen wel bekend zijn. Bovendien gaat het in dezen meer om het rekenkameronderzoek. Nu worden wij genoemd in het stuk als zijnde dat wij graag met het college van gedachten willen wisselen over dit rapport. Nee, het was voor ons wat anders bedoeld. Wij willen graag met een meerderheid van de raad in discussie, want de belangrijkste conclusie in onze beleving van de Rekenkamer was,

dat de raad het heeft laten gebeuren. En dan doelen we in dezen op een meerderheid van de raad, want op meerdere fronten is er door de fractie van Leefbaar Lelystad en ook door andere fracties verzet gepleegd. Op vele fronten is ons vaak om geld gevraagd. Ik refereer hiermee aan de Burger centraal. Het ging ons niet zozeer om het geld. Nee, waarvoor is het geld nodig? Wat gaat men met het geld doen? En een meerderheid van de raad heeft het laten gebeuren, dat het college hierin zijn gang kon gaan.

Wij hebben oog voor de praktijk in de wijk. In hun hart zal een meerderheid van de fracties dat hebben. Toch heeft de raad dan wel een meerderheid van de raad ervoor gezorgd dat het heeft kunnen gebeuren, dat er vaak dingen mis zijn gegaan en dat wij als raad de controle op het proces uit handen hebben gegeven. Ik had daar graag een reactie op.

Mevrouw Van Wageningen: Mevrouw de voorzitter. Het doel van wijkgericht werken is het verbeteren van de leefomgeving op drie gebieden, fysiek, sociaal en economisch. Door samenwerking tussen alle partijen die daar betrokken zijn, zal dat beter tot stand komen. Daarom heeft onze fractie nog eens goed naar de aanbevelingen gekeken die in het rapport van wijkgericht werken staan en naast de brief van het college gelegd. Daarom hebben wij nog een paar vragen. Die vragen hebben betrekking op aanbevelingen 1, 4 en 8.

In de aanbevelingen 1 en 8 staat dat er vraag is naar een convenant waarin duidelijk staat beschreven wat de betrokkenheid is van de participanten die meedoen in de ontwikkelingsplannen. In de beantwoording van het college zien we dat stuk, een duidelijke beschrijving van het convenant, niet terug. Dus we willen vragen aan het college om daar nog eens op in te gaan. Is het nu wel de bedoeling dat zo'n convenant er komt waarin duidelijk staat beschreven wat er allemaal gebeurt in die wijkontwikkelingsplannen, wat de participanten daar aan verplichtingen hebben, wederzijdse verplichtingen, en op welke manier ze daar de doelen zullen halen.

Verder hadden we nog een vraag over aanbeveling 4. Daar staat dat de beleidsmakers in het stadhuis op basis van managementcontracten hun werkzaamheden zullen moeten verantwoorden. Ook dat zien we niet terug in de brief van het college. Wij denken dat het wel belangrijk is als die managementcontracten er zijn, dat wij als raad duidelijk kunnen zien op welke manier er wordt gewerkt, of de beleidsafspraken te beoordelen zijn op wat er bereikt had moeten worden en of beleidsmedewerkers die daarvoor verantwoordelijk zijn daarop zijn af te rekenen.

Verder zijn we heel benieuwd naar de ontwikkeling van het denken van het college over de verandering in denken van programmagericht kijken naar meer geografisch gericht kijken. Dus dat er misschien wethouders zullen zijn die het gezicht worden van de wijk, op die manier betrokken zijn bij de wijk en voor de inwoners van de wijk een duidelijk gezicht zijn. Ik heb gehoord dat het college op bezoek is geweest in Zoetermeer en daarover gedachten en ideeën heeft. We zijn heel benieuwd hoe daar verder over gedacht wordt.

De heer Bussink: Mevrouw de voorzitter. Er is al het een en ander gezegd over het wijkgericht werken, dat er belangrijke progressie is geboekt. Dat constateert het CDA ook met genoegen. Toch hebben wij nog een paar vragen.

Een punt dat wij missen is de afbakening van wijkgericht werken. Niet alle activiteiten kunnen gedecentraliseerd worden en in de wijk worden neergelegd. Naar de mening van de CDA-fractie dient inzichtelijk te worden gemaakt welke items volgens het college onder wijkgericht werken behoren en welke centraal gehouden moeten

worden. Ook lering trekken uit het proces van de afgelopen jaren. Dat maakt het voor de raad beter mogelijk om niet alleen actief maar ook effectief controle uit te oefenen middels programmabegroting, burap, voor- en najaarsbegroting, zoals gesteld bij aanbeveling 2.

Verder hebben we nog een vraag bij aanbeveling 6; de VVD refereerde daar ook al aan. Beperk het aantal gelijktijdige onderhanden zijnde projecten. Uit de reactie van het college maakt de CDA-fractie op, dat op dit moment de wijkontwikkelingsplannen onvoldoende afgestemd zijn op de capaciteit van de eigen organisatie, gezien de opmerking, ik citeer: "Het op te stellen WOP moet afgestemd zijn op de capaciteit van de eigen organisatie." Wanneer denkt het college op dit punt in control te zijn?

De heer Homan: Mevrouw de voorzitter. Bij de nieuwe werkwijze van de raad hebben we afgesproken, dat we niet inhoudelijk alles zouden opsommen wat goed was. Dus kortheidshalve kan ik zeggen dat de aanbevelingen door de Stadspartij-fractie van harte worden ondersteund. Toch nog een aantal kritische opmerkingen en vragen. Bij de behandeling op het Opinieplein is geconstateerd als conclusie, dat de behandeling van de raad in samenhang zou worden gedaan met de bevinden van bureau Movisie. Dat woord heb ik nog niet horen zeggen vanavond. Als je dat rapport hebt gelezen, dan kijk je extra kritisch naar het rapport van de Rekenkamer. Ik kom daarop terug, niet te uitgebreid maar wel de saillante punten meenemend.

Kijk ik naar de conclusies van de Rekenkamer dan zie ik bij conclusie A een tegenstrijdigheid. Men constateert een onvoldoende realiseren van dienstverleningsdoelen en een positieve participatieopbrengst. Die tegenstrijdigheid vind ik in de conclusie bij B, waar staat dat de organisatiedoelen als subdoelen opgepakt zijn en de hoofddoelen dienstverlening en participatie niet bereikt zijn. Dienstverlening en participatie als hoofddoel is niet bereikt. Na 10 jaar, mevrouw Jacobs, is dat toch eigenlijk iets wat we ons moeten aantrekken. Als ik dan Movisie lees, dan zie ik een aantal dingen waarvan ik me al lezende realiseerde dat er nog veel te doen valt. Niveau van wijkraden wordt ambtelijk betwist, of althans er worden vraagtekens bij gezet. Serieus nemen van wijkraden, vraagtekens daarachter. Het bereik van de wijkraden in de wijk, toch een voorwaarde, daar worden vraagtekens bij gezet.

De heer Jansen: Mag ik mijnheer Homan wat vragen? U zegt dat u het Movisie rapport gelezen hebt. Heb ik dan wat gemist? Volgens mij is dat rapport er nog niet.

De heer Homan: Soms moet je als raadslid ook nog ander werk doen. Ik heb het dus gelezen en ik stel het u graag ter beschikking.

De heer Jansen: Heel graag.

De heer Homan: Akkoord, maar ik denk dat wij het allemaal gelezen zouden moeten hebben.

Dan komen we tot een volgende partij, dat zijn opmerkingen vanuit het onder het college acterende deel van het stadhuis, de wijkraden en bewoners. Dan lees je, mijnheer Jansen, dat men vindt dat er nog maar geringe motivatie is bij die wijkraden, bij zichzelf ook dus, en dat men zich niet serieus genomen voelt en dat vooral de lange procesgang als kwalijk wordt ondervonden. Wanneer haken mensen af? Ik denk in ieder geval dan. En dat men nog steeds te maken heeft met het werken van ambtenaren. Natuurlijk werken die mensen, maar je mag niet verwachten dat mensen van de wijkraden overdag de tijd hebben en nemen om met de ambtenaren te overleggen. Dus die tegenstrijdigheid doet zich nog steeds voor na, mevrouw Jacobs, 10 jaar. Deze kritische noten leg ik onder de aanbeveling die ik bij de Rekenkamer

heb gevonden en die is: zoek extra mogelijkheden ter stimulering van de participatie. Heel goed. Dan wordt aanbevolen dit te verkrijgen door het ondersteunen van wijkactiviteiten. Vraag aan het college, en ik denk dat dat de hamvraag is: onderschrijft het college dat bevordering van participatie van essentieel belang is voor het succes van wijkgericht werken? En, welke acties anders dan hier aangegeven zijn, bedenkt het college om daartoe te komen? Want alleen deze aanbeveling in die richting lijkt de Stadspartij onvoldoende. Dit in eerste termijn.

Mevrouw Jacobs: Mag ik een vraag stellen aan de heer Homan, daar hij mij twee keer heeft genoemd? Mijnheer Homan, wat fijn dat u mij twee keer in uw betoog hebt genoemd, mijn dank daarvoor. Maar ik wil enige verduidelijking wat u daarmee bedoelde, want dat ontging mij even. Ik heb in mijn betoog genoemd, en ik kan me vergissen maar volgens mij was u er 10 jaar geleden ook al bij en bent u die 10 jaar erbij gebleven en zaten wij samen bij die startbijeenkomst, dat ik de koppeling op dit moment naar de reguliere planning & controlcyclus juist heel plezierig vond, omdat dat in ieder geval geleid heeft tot de huidige situatie. U kunt terugkijken en zeggen wat er allemaal verkeerd was, dat heeft de Rekenkamer al gedaan. Ik heb juist willen benadrukken wat er op dit moment geïnventariseerd is en naar aanleiding daarvan al is opgelost voor een deel, ook nu met de Stadswinkel en de toekomstige MFA's waar ik het positieve beeld zie. Dus mijn concrete vraag nogmaals aan u: wat wilde u mij meegeven?

De heer Homan: Mevrouw Jacobs, ik wil niet alleen u dat meegeven. Ik probeerde eigenlijk via u een ingang te vinden bij de andere sprekers, die meer de loftrumpet hebben gestoken. Ik ben niet van mening dat er niet heel goede dingen gebeuren, maar die participatieontbrekende schakels, zo heb ik dat verwoord en gevonden en met treurnis, als we niet volop aanbevelingen doen om dat anders te krijgen, om dat goed te krijgen, dan schieten we niet op.

De heer Van der Herberg: Mevrouw de voorzitter. Wijkgericht werken is eigenlijk de beste manier om met onze inwoners in goed contact te blijven. We doen dat nu inderdaad een jaar of 10 en het is niet in alle opzichten even goed van de grond gekomen. Dat blijkt uit dit rapport en dat was ook wel bekend. Wij zijn blij vanwege het belang van het onderwerp, dat juist dit een van de eerste onderzoeken is van de Rekenkamer. Dat vinden wij heel goed.

Het college heeft gereageerd op het rapport. De reactie van het college vinden we over het algemeen helder maar hier en daar wat te verdedigend. Tegelijk hebben we begrip voor het tijdsverloop, want het rapport beschrijft een situatie die twee jaar geleden heerste en er zijn inderdaad nieuwe stappen gemaakt.

Ik wil op een paar onderwerpen namens de fractie van de PvdA ingaan. Ten eerste de bestuurlijke betrokkenheid. Daarover staan stevige uitspraken in het rapport. Het college geeft aan de laatste twee jaar nieuwe stappen te hebben gezet op dat vlak. Vanuit de fractie van de PvdA kan ik u melden, dat het rondje wijkraden dat de wethouder onlangs heeft gemaakt, zeer is gewaardeerd en dat het voor herhaling vatbaar is. Dat zien wij maar als een goed teken. Maar ook de raad wordt aangesproken, de heer Zweers zei het al. Ik kan u natuurlijk niet namens de raad toespreken maar wel namens de PvdA-fractie. Wij werken sinds twee jaar ook wijkgericht. Iedere wijk in Lelystad krijgt specifieke aandacht van één raadslid van onze fractie. In die zin is het toeval dat ik hier sta, want we hebben 11 portefeuillehouders op dit onderwerp.

Mevrouw Jacobs: We hebben geen 11 wijken.

De heer Van der Herberg: We hebben meer raadsleden dan we wijken hebben, dus ze zijn allemaal afgedekt.

De heer Jansen: U hebt Warande ook al afgedekt, begrijp ik.

De heer Van der Herberg: We hebben er mensen voor klaarstaan.

Het structureren van ambtelijke verantwoordelijkheid, conclusie C van het rekenkamerrapport, waarin staat: wijkposten lopen al gauw het risico te verworden tot klachtenbureaus. Wij ontkomen niet aan opnieuw aandacht voor een punt dat we al vaker hebben genoemd, de kwaliteit van de dienstverlening. De wijkpost is het gezicht van de gemeente in de wijk, maar wij horen nog te vaak dat problemen en suggesties van inwoners niet adequaat, niet naar tevredenheid worden opgepakt. Licht dat aan de wijkposten? Lang niet altijd, want vaak weten medewerkers van die wijkposten ook niet goed wat de status is van een bepaalde klacht. Dus laten we het nog maar eens uitspreken:

het afhandelen van vragen en verzoeken moet op gestructureerde wijze verlopen, waarbij zaken niet aan de aandacht kunnen ontsnappen, waarbij altijd iemand aanwijsbaar verantwoordelijk is voor de voortgang op een bepaald onderwerp, waarbij er automatisch alarmbellen gaan rinkelen als er te lang geen voortgang is of er te lang geen contact is geweest met de oorspronkelijke inwoner die de vraag heeft gesteld. Pas wanneer we zo'n gestructureerde werkwijze hebben, kunnen we de prestaties van de werknemers in het dienstverleningstraject op adequate wijze beoordelen. Ook pas wanneer er zo'n gestructureerde werkwijze is, zullen de mensen in de wijkposten meer tijd krijgen om te besteden aan de wijk in plaats van aan de gemeentelijk besognes. Wij zullen de komende tijd aandacht blijven vragen voor de kwaliteit van de dienstverlening, want dit is eigenlijk geen probleem van het wijkgericht werken maar wel een probleem waar het wijkgericht werken onder lijdt.

Ten slotte, het snelwerkbudget. Iedere wijk heeft sinds kort een beperkt eigen budget te besteden naar het inzicht van de wijkconsulent. Dat is in zichzelf een prima maatregel, omdat de mensen in de wijk het beste zicht hebben op waar zo'n budget nuttig besteed kan worden om verloedering tegen te gaan, om goed ingezet te worden. Maar het is ook nuttig als een soort breekijzer om oude cultuurreflexen te doorbreken. Wij zijn zeer benieuwd naar de eerste resultaten en vragen het college wanneer wij een eerste rapportage kunnen krijgen of een eerste informatie over de werking van het snelwerkbudget. Wij horen in ieder geval zelf positieve verhalen vanuit de wijken over wat er met dat geld gedaan wordt. Wij staan dus ook niet onwelwillend tegenover een eventuele verhoging van die autonome budgetten, want er wordt nuttig werk mee gedaan. Daarbij willen we dan wel kijken naar welke rol de wijkraden eventueel zullen moeten gaan spelen bij de besteding van die budgetten.

Mevrouw Van Rijnsoever: Mevrouw de voorzitter. Onze fractie heeft gedaan wat van ons gevraagd is bij punt 1, kennisgenomen van het rapport van de Rekenkamer. We hebben ook kennisgenomen van de reactie van het college daarop. Er is al heel veel gezegd. Het is een rapport met veel inhoud. Wij zijn wel blij met de samenvatting en de inventarisatie van verleden en heden, zoals die daar ligt in de aanbevelingen en suggesties voor de toekomst.

Om het toch een beetje gecompriemd te houden, want er is inderdaad al heel veel gezegd, willen wij ons voorlopig beperken tot de constatering, dat we het wel bijzonder spijtig vinden dat nu net een zo belangrijk aspect als participatie nog niet of nauwelijks uit de verf is gekomen. Dat is iets wat het college zelf in feite ook vaststelt in de reactie op de aanbevelingen. Juist door deze participatie, the bottom up beweging, krijgen we dat bij het wijkgericht werken de wijkposten de status van klachtpost/klachtenbureau ontstijgen. En daar moet het naartoe uiteindelijk. Wij gaan

er dan ook van uit dat we op zo kort mogelijke termijn, bijvoorbeeld een maand, zes weken, het aangehaalde rapport Movisie, dat op dit moment nader wordt bekeken en dat juist ingaat op die participatie, in de raad kan worden besproken. We gaan er ook van uit dat het college aangeeft op welke wijze de aanbevelingen van de Rekenkamer worden verwerkt in de bedrijfsvoering en welk tijdsplan daaraan kan worden gehangen.

Dan hebben we misschien nog een suggestie op basis van de brief die is binnengekomen van de voorzitter van de wijkraad De Rede, heel recentelijk – hij is ongedateerd maar ongetwijfeld van heel kort geleden – die aandacht vraagt voor de interactie tussen de wijkraden onderling, de horizontale participatie. Wij zouden graag willen dat het college de wijkraden uitnodigt om te komen tot een verdichting van die horizontale participatie.

Wethouder De Jager: Mevrouw de voorzitter. Namens het college zal ik proberen kort in te gaan op de gestelde vragen aan het college. Ik hecht er overigens om te beginnen aan te stellen dat het vooral uw rapport is. Het is het rapport dat gemaakt is door de Rekenkamer in opdracht van de raad. Het college heeft, maar dat heb ik op het Opinieplein ook al verwoord, met belangstelling en met waardering kennisgenomen van de inhoud van het rapport, met waardering ook kennisgenomen van de manier waarop het rapport tot stand is gekomen.

Laat ik met een paar algemene opmerkingen beginnen. Het college heeft ook geconstateerd dat het goed is om na 10 jaar wijkgericht werken de balans op te maken. Wat ons betreft ligt hier een prima evaluatie op tafel. We hebben als college ook geconstateerd dat we wijkgericht werken in Lelystad al werkende weg, het is al eerder gezegd, in de praktijk handen en voeten hebben geprobeerd te geven. Dat heeft natuurlijk voordelen, maar het heeft ook een aantal nadelen. Daar zijn we in de praktijk ook wel tegenaan gelopen. Laat duizend bloemen bloeien, was het idee. Dat is mooi, maar op een gegeven moment moet je wel de balans opmaken en moet je vervolgens op basis van terugkijken concrete stappen maken en vooruitkijken. Dat is gedaan deels door het college. Dat is in werking getreden bij de kanteling van de organisatie, daar waar wij de organisatiestructuur anders hebben ingedeeld. Dat is in 2007, een jaar na die kanteling van de organisatie, opnieuw gebeurd, toen het college zijn visie op wijkontwikkeling aan de raad heeft gepresenteerd en wij hebben gezegd: dit zijn de lijnen waarlangs we de wijkontwikkeling verder vorm en inhoud willen geven.

Dat laat onverlet dat in de praktische uitvoering nog wel wat slagen te maken zijn. Het college is zich daarvan bewust en heeft geprobeerd aan te geven door nog eens extra te reageren op de 8 aanbevelingen van de Rekenkamer in het rekenkamerrapport, hoe wij daar op dit moment zijn ingegaan. Ik ben van mening dat als je kijkt naar de 8 aanbevelingen, we er eigenlijk 6,5 voor een belangrijk deel hebben overgenomen, of in zoverre hebben overgenomen dat daar concrete stappen zijn gezet. Als ik zeg 6,5 dan is er nog 1,5 aanbeveling over die het college tot op heden nog niet zo in praktijk heeft gebracht en daar zijn een paar opmerkingen over gemaakt. Laat ik daar even kort op ingaan.

Als het gaat om de aanbeveling Zet de wijkposten centraler in beleid, hebben wij denk ik als college een enigszins formeeltechnisch antwoord in uw richting gegeven, dat wij dat wel doen maar dat wij dat vooral instrumenteel aan het doen zijn. Mevrouw Van Wageningen had het al over het werkbezoek dat wij als college afgelopen dinsdag aan Zoetermeer hebben gebracht. Daar zagen we hoe je wijkposten daadwerkelijk wat centraler in beleid kunt neerzetten. Dat brengt wel een volgend spanningsveld met zich mee, want daar zijn natuurlijk ook weer kosten mee gemoeid,

met name in de personele sfeer. Daar moeten we nog eens goed naar kijken hoe we daarmee in de Lelystadse praktijk zouden kunnen omgaan. Juist door die wijkposten wat centraler in de wijk neer te zetten, kun je die openstelling wat beter garanderen en zie je dus dat die laagdrempeligheid om die wijkpost in te gaan daadwerkelijk tot stand komt. Dat is bij ons in Lelystad vinden wij zelf op dit moment nog wel een knelpunt.

Dan die halve aanbeveling die wij nog niet hebben overgenomen. Dat is waar het gaat om het wijkwethouderschap. Een aantal van u refereerde daaraan. We hebben bij aanvang van deze collegeperiode afgesproken om dat niet op die manier te organiseren. We hebben gezegd: we willen als college daadwerkelijk programmatisch werken, dus op inhoud, en niet zozeer op basis van een territoriale indeling. Dus niet sec gebiedsgericht. Toch hebben wij gemeend aan het begin van deze collegeperiode ook in die taakverdeling wel goede slagen te hebben gemaakt. Het is dus niet langer zo dat slechts één wethouder verantwoordelijk is voor het wijkgericht werken; dat zijn er meerdere. Als je kijkt naar wijkontwikkeling, daar hebben we die cyclische benadering voorgesteld, één wethouder verantwoordelijk voor de coördinatie van de visievorming, de bovenkant van de cirkel, één wethouder verantwoordelijk voor de onderkant van de cirkel, daar waar het gaat om de uitvoering in de praktijk en dan is er ook een wethouder speciaal belast met dienstverlening en participatie. Vervolgens, binnen de programmabegroting, binnen de programma's, zijn alle wethouders verantwoordelijk voor hun eigen portefeuilleonderdelen die wel degelijk in de wijk spelen.

Toch zijn wij naar aanleiding van het rapport en de aanbeveling van de Rekenkamer afgelopen dinsdag naar Zoetermeer geweest om te kijken hoe dat werkt in de praktijk, zo'n lichte variant. Men was daar heel erg over de aanpak te spreken, waarbij de wethouder, de wijkwethouder in dat geval, het oliemantje is tussen enerzijds datgene wat er in de wijk speelt en anderzijds datgene wat daadwerkelijk moet landen in het stadhuis.

Wij gaan daar nog verder mee aan de slag. Als coördinerend portefeuillehouder ben ik ook op bezoek geweest in Amersfoort. Daar kennen ze weer een andere invulling van die wat lichte variant. Maar goed, dat biedt voor ons wel voldoende aanleiding om daar nog eens goed kritisch naar te kijken.

De heer Jansen: Mag ik daar een vraag over stellen, voordat de wethouder op het andere onderwerp overgaat? Dat oliemantje vind ik wel heel belangrijk. Verwacht u dan van dat oliemantje dat hij de horizontale participatie waar mijn collega-fractielid het over had, gaat bewerkstelligen?

Wethouder De Jager: Dat is niet de bedoeling. Als het gaat om de horizontale participatie, daar waar het gaat om het sociale aspect, zou je dat in het proces meer bij de wijkraden moeten neerleggen en mogelijk iets minder als het gaat om de verticale of de politieke participatie. Maar daar gaat het rapport Movisie verder op in en daar komen we nog met u over te spreken. De bedoeling in dit geval van het oliemantje is dat dat het gezicht wordt van de wijk, dat hij de boodschap van die wijk vertaalt, dat hij niet de inhoudelijke aap op zijn schouder houdt maar deze netjes neerlegt bij de wethouder die daarvoor vanuit zijn portefeuille inhoudelijk verantwoordelijk is. Dat is de rol van het oliemantje zoals die in Zoetermeer en Amersfoort is ingevuld.

De heer Homan: Mag ik een vraag stellen? De wethouder heeft al verschillende keren het rapport Movisie in de mond genomen, maar van de aanbeveling van het Opinieplein heb ik niet gehoord waarom dat niet is overgenomen, waarom we

vanavond niet in samenhang het wijkgericht werken bespreken. Dat lijkt me toch alleszins belangrijk.

Wethouder De Jager: Ik was ook nog niet aan de speciale vragen en opmerkingen toegekomen. Maar ik wil deze wel met voorrang beantwoorden. Over de agendazetting gaat de raad zelf, dus je had beide documenten in samenhang kunnen zien en kunnen behandelen. Er is voor gekozen om dat niet te doen. Ik denk dat daar ook wel wat voor te zeggen valt, omdat het rapport – en het college heeft daar in zijn eerste algemene commentaar ook wat van gezegd – nadrukkelijk ingaat op het wijkgericht werken en misschien wat minder op het aspect participatie. Juist op dat aspect participatie zoomt dat rapport van Movisie heel nadrukkelijk in. Ik heb begrepen dat het rapport van Movisie zeer binnenkort in het college wordt besproken. U weet, het is aan de wijkraden voorgelegd en die hebben inmiddels het commentaar op dat rapport geleverd. Dat betekent dat wij als college in uw richting zullen komen met concrete voorstellen op het punt van die horizontale en verticale participatie; hoe nu verder op dat vlak. Als het gaat om het rapport wijkgericht werken, dan herhaal ik: dat is met name uw rapport. Het is dan ook aan de raad om op dat punt kaders te stellen en zoals de heer Zweers zei, om met elkaar als raad in discussie te gaan. Wij als college vernemen dan graag of wij onze kaders op dat punt moeten bijstellen. Dat is de volgorde van werkwijze.

De heer Homan: Mag ik even reageren op de opmerking van de wethouder? De gedachte dat participatie belangrijk is, is niet aan de Rekenkamer ontsnapt. Conclusie B is duidelijk. Aan de dienstverlening en participatie is niet voldoende aandacht geschonken omdat de subdoelen belangrijker leken te zijn. Door de scheiding te maken, vind ik, wordt er onrecht gedaan aan de conclusies, ook van de Rekenkamer die de participatie nadrukkelijk zeer belangrijk heeft genoemd. Dus ik vind het jammer dat we dat scheiden. Zonder participatie hebben we het eigenlijk over heel weinig, want dat is toch het meest belangrijke van ons wijkgericht werken.

Wethouder De Jager: Ik hoor uw opmerking maar ik deel uw conclusie niet, omdat ik denk dat het rapport van de Rekenkamer over een breed spectrum gaat en ook voldoende munitie biedt om te zeggen: hoe zouden wij daarmee nu verder moeten doorgaan? Dat laat onverlet dat het rapport van Movisie hier wel degelijk besproken moet worden en dat dat inzoomt op de dienstverlening maar vooral op de participatie. Ik zou daar nog het volgende aan willen toevoegen. Het leven houdt natuurlijk niet op na de bespreking vanavond van het wijkgericht werken. Ik noemde al die 1,5 aanbeveling die wij zelf als college nog verder gaan uitwerken. Misschien mag ik u ook wijzen op het feit dat in het najaar in Lelystad de LPB-dagen worden georganiseerd op initiatief van het college. Dat is het jaarlijkse nationale congres over wijkgericht werken. Wij hebben gemeend dat het goed is om al diegenen die op een wat hoger niveau landelijk bezig zijn met het wijkgericht werken ook in Lelystad te moeten uitnodigen, omdat dan in het najaar dat rapport van de Rekenkamer besproken kan worden, omdat dan ook het rapport van Movisie besproken kan worden. Op één van de twee dagen staat Lelystad als organiserende stad volop in de belangstelling. Dat betekent dat wij op basis daarvan weer een kritisch juryrapport krijgen, waarmee we dat wijkgericht werken in Lelystad verder vorm en inhoud kunnen geven.

Dan zou ik kort willen ingaan op de concrete vragen die gesteld en opmerkingen die gemaakt zijn. Misschien voordat ik dat doe nog een paar knelpunten die signaleerd zijn en waarvan het college zegt: daar hebben we echt nog wat slagen te maken en voor een deel misschien gemaakt. De eerste is dat een algemene conclusie is dat de cirkel in het verleden niet gesloten was. Dan gaat het vooral om de wijkcyclus. Het college heeft daarop denken wij adequaat ingespeeld door wijkgericht werken op te

nemen in de programmabegroting, op te nemen in de P&C-cyclus, via het programma Wonen en Wijkontwikkeling. Dat betekent dus ook dat de raad kan sturen op maatschappelijke effecten en dat het college daarop prima aanspreekbaar is. Via de buraps doen wij u daar bovendien verslag van. Dus sturen op de maatschappelijke effecten die in de programmabegroting zijn geformuleerd. Dat betekent dat wij met elkaar die inspanningsverplichtingen aangaan. Daarop zijn wij als college aanspreekbaar en afrekenbaar.

Een knelpunt waar we ook tegenaan zijn gelopen en wat we nu op een betere manier oppakken, is het feit dat in het verleden te vaak sprake is geweest van de projectencarrousel in plaats van dat we hebben gezorgd voor een continue aanpak waardoor je kunt voorkomen dat te veel dingen tegelijk worden opgepakt, verwachtingenmanagement niet goed geborgd is en je de dingen die je belooft niet echt kunt waarmaken. Ook dat hebben wij, denken wij, op dit moment beter opgepakt.

Een laatste aandachtspunt betreft de communicatie. Bij mijn rondje langs de wijkraden was dat de rode draad die naar voren kwam. Als we kijken naar hoe we dat nu oppakken binnen WOP Zuidoost, met het communicatieplan en alles wat daarmee verbonden is, denken wij daar een belangrijke slag geslagen te hebben. Uit het feit dat u die kadernotitie over WOP Zuidoost per hamerslag aanvaard hebt, menen wij dat dat op draagvlak bij de raad kan rekenen.

Dan kijk ik even welke concrete vragen ik nog over heb. Als het gaat om de beschrijving van het convenant waar mevrouw Van Wageningen het namens de ChristenUnie over had, dan denkt het college dat wat wij nu juist willen doen, is het opstellen van zo'n belangenkaart maar dan vooral bij majeure projecten. Daar gaan wij concreet in op datgene wat er leeft aan verwachtingen bij de wijk en hoe je dat bij die majeure projecten vervolgens heel concreet in schema moet zetten. Het mooiste voorbeeld op dat punt is als het gaat om de belangenkaart die we hebben gemaakt voor Atol Plaza. Daar is het tot op heden heel redelijk gelukt. Dat was aanvankelijk voor onszelf ook nog wat ongewis. Zo'n belangenkaart, zetten we die nu in bij de bovenste helft van de cirkel, de visievorming, of bij de onderste helft, bij de uitvoering in de praktijk? Wij hebben ervoor gekozen om voor dat laatste te gaan. Daar waar echt concrete majeure projecten aan de orde zijn, komen we met zo'n belangenkaart en dus ook met zo'n convenant dat we samen willen opstellen met de bewoners die daarvoor belangstelling hebben.

Als het gaat om managementcontracten denk ik dat ik al het een en ander gezegd heb aan de hand van waarop wij dat invulling geven binnen de programmabegroting. Daarop is het college dus aanspreekbaar en zonodig ook afrekenbaar. Want waar u het over had, die managementcontracten, die zitten in het concernplan en dat is een afspraak die het college met het DT heeft gemaakt. Maar de raad kan het college dus gewoon aanspreken.

De opmerkingen van de heer Bussink van het CDA, de afbakening wijkgericht werken, de actieve controle door de raad en de afstemming. Daarvoor zou ik willen verwijzen naar mijn opmerkingen over de programmabegroting, waar wij dat denk ik handen en voeten hebben gegeven. Ook wil ik verwijzen naar de manier waarop wij nu de totstandkoming van WOP Zuidoost inrichten. Dat voldoet volgens het college precies aan de wensen van het CDA.

De heer Homan heb ik geloof ik met voorrang antwoord gegeven. Als het gaat om een paar concrete punten, die hebben wij ook in onze beantwoordingsbrief genoemd, de snelwerkbudgetten, de belangenkaart, de wijkwerkverbanden. Dat zijn concrete instrumenten die wij vrij recent wel degelijk hebben ingevoerd.

Dan de PvdA, de heer Van der Herberg. Blij om te horen dat het rondje wijkraden goed gevallen is. Ik heb overigens de wijkraden namens het college toegezegd dat ik dat twee keer in het jaar zou doen, maar dat mijn volgende rondje na behandeling van het rekenkamerrapport zou zijn. Inmiddels ben ik iets over de termijn van een half jaar heen, maar wie weet wat ons de verdere discussie in het college over de wijkwethouder nog oplevert. Dan kunnen we mogelijkwijs aan dat verzoek wat makkelijker tegemoetkomen. Bij het volgende rondje, dat heb ik inmiddels intern afgesproken, gaat het afdelingshoofd van de Stadswinkel mee, die op dat aspect van dienstverlening, van communicatie, ook graag in gesprek wil met de wijkraden. Dus die rode draad komt dan volop aan bod.

Daar waar u concreet vroeg naar het snelwerkbudget en wanneer een tussenstand of een evaluatie. Ik meen, uit mijn hoofd, dat het eerste concrete project uit het snelwerkbudget de opening van het pleintje in Lelystad Haven was en het was de heer Baaten die daarbij betrokken was. Dat was het eerste succesnummer. Wij draaien op dat punt een pilot, omdat we zeggen: het zou budgetneutraal ingevoerd moeten kunnen worden. Dus we hebben budgetten vanuit het stadhuis bij elkaar geschraapt. Dat lijkt tot op heden goed te lukken. Het is inderdaad een breekijzer, maar ik zeg u toe dat wij de tussenstand via de burap aan u doen toekomen. We hebben met elkaar afgesproken dat er eind dit jaar een evaluatie plaatsvindt en die laten we u natuurlijk ook toekomen.

Ten slotte in de richting van mevrouw Van Rijnsoever van de InwonersPartij. Als het gaat om participatie dan heb ik daarover het een en ander gezegd. Het rapport van Movisie bespreken wij binnenkort in het college en dan komt het inderdaad naar u toe. De aanbeveling van wijkraad De Rede wordt daarin zeker meegenomen. Het gaat dan juist over meer of minder horizontale participatie, meer of minder verticale participatie en hoe dan.

Ik zou alleen met ja en nee antwoorden, dat is niet gelukt.

De voorzitter: Hij heeft het me stellig beloofd; ja en nee. Zijn er nog opmerkingen vanuit de raad?

De heer Zweers: Ik was stiekem wel nieuwsgierig naar een reactie van de toenmalige meerderheid in de raad, de verschillende fracties die de besluitvorming en onze motie over het uitstellen van besluitvorming over de Burger centraal hebben tegengehouden.

De voorzitter: Dan moet u zich richten tot die fracties. Ik zie de fracties niet reageren.

De heer Zweers: Dan hebben we het nu dus over de zwijgende meerderheid en kunnen we niet anders concluderen, dan dat er een vermoeden bestaat dat het misschien wel een beetje op dezelfde voet verdergaat, maar dan moeten we flink de vinger aan de pols houden.

De voorzitter: Anderen nog? Dat is niet het geval. Dan gaan we over tot stemming.

Unaniem wordt conform het voorstel van de commissie van de rekening besloten.

De voorzitter: Compliment aan de Rekenkamer. Succes met het volgende onderzoek.

De voorzitter schorst de vergadering.

De voorzitter heropent de vergadering.

21. Beantwoording vragen inzake de afwijzing van het subsidieverzoek van de Stichting Jeugd en Techniek (stuk nr. B08-01042)

De heer Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter. Eens waren er twaalf JeT's en dan hebben we het niet over de luchthaven en over een vliegtuig met veel motoren. Er waren twaalf JeT's in Nederland, oftewel Jeugd en Techniekcentra, een rijksge subsidieerde instelling. De enige plaats waar levensvatbaarheid was, was Lelystad. Daarvoor heeft zich in een vorige raadsperiode een wethouder sterk gemaakt om dat te behouden voor Lelystad. Wethouder Bootsma heeft zich daar erg voor ingezet. Dat heeft geresulteerd in het tijdelijk beschikbaar stellen van krachten om te zorgen dat het JeT verder kon. Op dit moment is alles in tijd wat geschoven en is het JeT bezig geweest om te zorgen dat ze klaar waren voor technieklessen op scholen. Nu zijn er ook andere mogelijkheden voor, maar ik heb zelf maar eens een kijkje genomen bij het JeT en dat is toch heel iets anders dan een techniektoeren. Daar wordt iets gemaakt. Er wordt iets gemaakt dat mee naar huis genomen wordt en wat gezien kan laten worden aan de ouders: kijk eens pa, kijk eens ma, dit heb ik gemaakt, en weet je hoe het werkt? Dat is techniekles zoals het hoort te zijn. Dus het afwijzen van dit subsidieverzoek vinden wij heel erg jammer. Er zal zo meteen door de fractie van Leefbaar Lelystad een motie ingediend worden en die zullen wij steunen. De inhoud van de motie laat ik aan hen.

Wij vinden het belangrijk dat dit werk voortgezet wordt en dat ook het werk richting de scholen, per 1 september moeten die technieklessen van de grond komen, ondersteund wordt. Wij roepen het college dan ook op om nogmaals met een heldere blik, met een nieuwe blik te kijken naar de mogelijkheden die er zijn om dit te behouden voor Lelystad.

De heer Jansen: Mag ik de heer Van den Heuvel een vraag stellen? U hield een keurig pleidooi en ik vind het ook terecht dat u dat doet naar het JeT. Bepaalde scholen maken niet de keus voor JeT. Daar zullen ze ongetwijfeld hun motivatie voor hebben. Maar vindt u dan de technieklessen die op school worden gegeven onder de maat?

De heer Van den Heuvel: Dat heb ik niet gezegd. Ik vind alleen de technieklessen die door JeT gegeven worden een maatje groter.

De heer Van Veluwen: Mag ik ook een vraag stellen? Wat vindt u van de opening die het college in dit traject gegeven heeft door te zeggen: JeT, ga uw toolbox, of uw techniekbox, op de scholen doen. Vindt u daar een kwaliteitsverschil in?

De heer Van den Heuvel: Daar is geen kwaliteitsverschil in, denk ik. Het is een kwestie van praktisch uitwerken hoe je dat doet. Laat je scholen ook vanuit de verste uithoeken van Lelystad naar het JeT toe komen, of zorg je dat het JeT in sommige gevallen naar de scholen toe gaat? Ik denk dat een mix mogelijk is. Vandaar onze oproep om nog een keer met een frisse kijk, met een verse bril, even naar al die mogelijkheden te kijken.

De heer Jansen: Nog één vraag als het mag. Vindt u dan ook niet in dezen dat de klant bepalend is?

De heer Van den Heuvel: De klant is zeker bepalend. Uit de onderliggende stukken en briefwisseling hebben wij begrepen, dat er eind vorig jaar een behoorlijk aantal scholen was dat interesse getoond heeft als dat aangeboden kan worden. Dus waarom niet? Waarom niet breder? De school heeft inderdaad de keus.

De heer Erica: Mevrouw de voorzitter. Ik dank het college in de eerste plaats voor de beantwoording van de vragen die door mij namens onze fractie zijn gesteld. Ik heb er nog wel een aantal kanttekeningen bij. Als ik in het antwoord op vraag 1 zie dat het college de Stichting Jeugd en Techniek een belangrijke taak toedicht in de uitvoering van de technieklessen op de basisscholen, dan kan ik dat als uiterst positief aanmerken.

Met betrekking tot het antwoord op vraag 2 doet zich het probleem voor, dat het college vindt dat de doorberekening van de personele lasten door de scholen moet worden gedaan. Maar als er een onderzoek is gebeurd door het JeT en er is gevraagd welke scholen willen participeren in het scholenproject, dus techniek op de basisscholen, dan is dat een vraag bij een vijftiental scholen. Een groot aantal heeft een intentieverklaring ondertekend, waarbij ze in feite hun financiële verantwoordelijkheid alleen maar wilden vertalen door de betaling van de materiaalkosten en niet de personele lasten. Dan heb je een probleem. En dan kan het college wel zeggen: uitgaande van grosso modo € 5.000 per school als een bijdrage in het ontvangen van lessen voor groep 8 op de betreffende basisscholen, dan zou je met acht scholen al uit de zorgen zijn eb dan hebben we die € 40.000 waarover nu gepraat wordt, maar die bijdrage van die acht scholen komt er niet. In de toelichting op het verhaal in de raadsnota staat wel dat er een periode is geweest dat er twee betaalde krachten bij het JeT in dienst waren. Die hebben eigenlijk de aanzet gegeven tot het scholenproject en die zijn op een bepaald moment niet meer aanwezig. Ik vind, en dat vindt het JeT uiteraard ook, dat voor het uitvoeren van het scholenproject een tweetal beroepskrachten onontbeerlijk is. Het aantal vrijwilligers dat bij het JeT werkt, en dat is ook in de toelichting als zodanig door het college aangemerkt, is namelijk niet voldoende professioneel om dat onderwijs te geven. Dan bedoel ik dat in didactische zin.

Een beroep doen op de mensen, dus zogenaamde vrijwilligers, die uit het bedrijfsleven komen. Die krijg je niet zo makkelijk. Dat is makkelijk genoeg gesteld door het college, maar daar is heel moeilijk aan te komen.

Op vraag 3 antwoordt het college dat er in het verleden door het bestuur van de stichting niet zozeer enthousiast is gereageerd op het feit om een tweetal betaalde krachten in dienst te hebben. Dat is een standpunt dat een jaar of 3, 4 geleden misschien is ingenomen, maar het huidige bestuur van de stichting is een andere mening toegedaan en wil dat beslist wel.

Dan als het gaat om de conditionering van de lesruimte als je de technieklessen op de scholen geeft. Er wordt gezegd: er wordt nu al techniekles gegeven op school. Maar als je technieklessen geeft in het kader van de elektrotechniek, dan zijn andere condities noodzakelijk en niet ieder schoollokaal is daarop geëquipeerd. In dat opzicht moeten er wel eisen gesteld worden als daar bijvoorbeeld gesoldeerd wordt.

De fractie vindt, de zaken op een rij zettend, en de heer Van den Heuvel heeft dat ook al heel duidelijk aangegeven, dat het functioneren van de Stichting JeT, zowel in de naschoolse opvang als op de basisscholen in het kader van het techniekles geven, uitermate belangrijk is. De heer Van den Heuvel heeft al verraden dat onze fractie een motie in petto heeft. Dus het verrassingseffect daarvan is helemaal teloor gegaan.

Motie

"De raad van de gemeente Lelystad in vergadering bijeen op 27 maart 2008

Overwegende dat

- het techniekonderwijs op basisscholen per 1 september 2008 moet zijn geïmplementeerd;

- voor het geven van deze technieklessen leerkrachten beschikbaar dienen te zijn die over voldoende pedagogische en didactische kwaliteiten beschikken;
- de Stichting Jeugd en Techniek bereid én in staat is dit scholenproject uit te voeren;
- de hiervoor benodigde twee leerkrachten derhalve bij de Stichting Jeugd en Techniek dienen te worden ondergebracht.

Verzoekt het college

In overleg te treden met het JeT om op basis van beide brieven tot een levensvatbare situatie te komen en de uitkomst hiervan aan de raad voor te leggen, een en ander op een zo kort mogelijke termijn.

En gaat over tot de orde van de dag.”

(Deze motie is ingediend door de fracties van Leefbaar Lelystad, SP, InwonersPartij en Stadspartij)

De voorzitter: De motie maakt onderdeel uit van de beraadslagingen.

De heer Van Veluwen: Mag ik een vraag stellen? Als ik uw motie goed vertaal dan zegt u eigenlijk: de Stichting JeT kan blijven bestaan, mits daar twee gesubsidieerde leerkrachten in dienst genomen worden.

De heer Erica: Als ik dat gezegd zou hebben dan is dat een onjuist statement. Het JeT kan wel blijven bestaan, maar het ligt eraan waarvoor je het wilt laten bestaan. Wat ze nu doet is dat daar buiten de schooltijden om, in de middagen, een aantal kinderen techniekonderwijs komt volgen onder leiding van heel enthousiaste vrijwilligers. Wil je een scholierenproject doen en technieklessen op de basisscholen in groep 8 geven, dan vindt de Stichting JeT dat je dat moet doen met tenminste een tweetal professionele krachten. Het is namelijk zo dat de continuïteit met vrijwilligers niet altijd aanwezig is. Het zijn heel aardige en enthousiaste mensen, maar de vrijwilligheid hangt als een aureool boven hun hoofd. Ik hoorde vanavond zeggen: iedereen kan ziek worden, en dat is natuurlijk ook zo, maar met het in dienst zijn van twee professionele krachten, vindt de Stichting JeT de continuïteit in het kader van lesgeven in dat scholenproject een betere garantie dan met alleen de vrijwilliger.

De heer Van Veluwen: Wat is uw bezwaar tegen het voorstel dat het college doet, door te zeggen: vrienden van het JeT – want JeT is een groot goed – ga naar de scholen toe; ga niet zelfstandig proberen JeT in de lucht te houden, maar probeer te participeren direct op de scholen. Dan heb je dat didactische probleem ook ondervangen, als dat er zou zijn want ik heb daar geen kennis van. Dan kun je lesgeven zoals het hoort en kan het JeT dat stuk techniek inbrengen waar ze goed in zijn.

De heer Erica: Het lesgeven zoals het hoort wilt u dan door de vrijwilliger laten doen?

De heer Van Veluwen: Dat wil ik onder toezicht van de scholen op locatie, op de basisscholen, zoals ook het voorstel is. JeT, verlaat het gebouw bij wijze van spreken, en probeer te participeren in die multifunctionele centra die we gaan neerzetten. Brede scholen, naschoolse opvang. Unieke kans.

De heer Erica: Daar zit een aantal problemen aan. Op de eerste plaats het conditioneren van de ruimte waarin lesgegeven wordt. Die is niet op alle scholen waarschijnlijk voldoende, maar dat kunnen mensen van het JeT beter beoordelen dan ik dat kan. Op de tweede plaats werk je dan met die toolkisten. Daar zit een hoeveelheid basismateriaal in dat weer terug moet. De kinderen kunnen als ze een werkstuk hebben gemaakt, dat niet zoals de heer Van den Heuvel zo heel mooi heeft

verwoord, trots mee naar huis nemen en zeggen tegen vader en moeder: kijk, dat heb ik gemaakt. Want dat zit niet in die toolkisten.

Dan heb je ook nog een logistiek probleem. Je moet naar die school met een auto. Met die auto moet je met die toolkisten de scholen af. Het is niet dat je dat probleem zomaar tackelt. Het is natuurlijk wel te tackelen, maar ik denk dat de nadelen groter zijn dan de voordelen wanneer je alles in het JeT-gebouw houdt.

De heer Gerritzen: Als het mag zou ik ook graag een vraag willen stellen na de zojuist voorgelezen motie. U vraagt eigenlijk om twee profs. Dat zijn normaal gesproken duur betaalde mensen. Wat verwacht u van het overleg waar u om vraagt middels deze motie? Is dat een manier om via een omweg die ogenschijnlijk onschuldig lijkt, toch tot een bekostiging van die mensen te komen? Dus binnen te halen wat het college nu niet heeft gegeven? Mag ik het zo verstaan?

De heer Erica: Ik zie het niet zoals u dat nu interpreteert. De bestaanswaarde van het JeT is heel duidelijk. De betrokkenheid om ze bij de technieklessen in te schakelen is ook heel duidelijk. Dat lukt op een bepaald moment niet, omdat de scholen niet bereid zijn om de kosten te dragen die verbonden zijn aan het deelnemen van hun groep 8 in die technieklessen. Het JeT kan die personele lasten niet voor haar rekening nemen en vraagt nu het college om te onderzoeken of er een mogelijkheid is om op enigerlei wijze tot een oplossing te komen, die ertoe leidt dat dat hele scholenproject toch in uitvoering kan worden genomen. Dat is de achterliggende gedachte. U vertaalt dat als een slinkse wijze om op jaarbasis € 40.000 binnen te halen.

De heer Gerritzen: Ik heb het woord slinks niet in de mond genomen; dat maakt u ervan.

De heer Erica: Dan trek ik dat terug.

De heer Gerritzen: Dat hoeft niet per se, dat mag u zelf beoordelen. Het is me toch nog onduidelijk wat u nu van dat overleg verwacht. Die scholen hebben wel de keus gehad om hierin mee te gaan en ze hebben ervoor gekozen, grosso modo, om dat niet te doen.

De heer Erica: Het is niet zo dat zij de participatie van het JeT in het geven van de technieklessen verworpen hebben. Ze zeggen: wij willen dat wel graag doen. Er zijn 15 scholen benaderd en die hebben de intentie uitgesproken om hieraan te willen meewerken, maar onder voorwaarde. En die voorwaarde is dat ze de materiaalkosten willen betalen die daarmee gemoeid zijn, maar niet een bijdrage in de personele lasten. Hoe kun je dan zo'n scholenproject uitvoeren? Dat is een bepaald spanningsveld. De gemeente wil wel dat de Stichting JeT hierin een rol speelt, maar de scholen waar het om gaat zijn niet bereid om in de kosten bij te dragen zoals het moet.

De heer Braaf: Mevrouw de voorzitter. Het CDA staat positief tegenover de doelstelling van het JeT: de jeugd op jonge leeftijd in brede zin te laten kennismaken met techniek. Dat spreekt de CDA-fractie zeer aan. Vanuit de technische dienstverlening zijn al jaren sterke signalen dat de vele vacatures in die sector niet of nauwelijks ingevuld kunnen worden. Niet alleen in de bouwwereld, die vandaag een heel grote campagne is gestart om jeugd te interesseren voor techniek. Niet alleen de bouwwereld en aanverwante disciplines als elektrotechniek, elektronica, telematica en installatietechniek hebben grote behoefte aan goed opgeleid en gemotiveerd personeel, maar ook auto- en garagebedrijven kampen met hetzelfde probleem. In de bouwwereld is het fenomeen Poolse loodgieter al ingeburgerd.

Het JeT heeft in 2006 een scholierenproject opgestart. Om kostendekkend te kunnen draaien, zijn 12 scholen benaderd, waarvan 3 inmiddels aan dit project meedoen. Kan het college aangeven hoe de 3 scholen hier tegenaan kijken? Is het college bereid het JeT met adviezen te ondersteunen en waar nodig een lans te breken bij het vinden van aansluiting bij het onderwijs?

In de brief geeft het college aan dat in 2005 twee beroepskrachten via Sociale Zaken op basis van een tijdelijke regeling voor twee jaar bij het JeT zijn geplaatst. Na deze twee jaar zal de stichting zelf de financiële middelen moeten hebben om de twee krachten in dienst te houden. Heeft het college de mogelijkheid onderzocht en besproken met het JeT om na het aflopen van de twee jaar gebruik te maken van de steun van vrijwilligers van Pluspunt? Inzet van vrijwilligers met behoud van uitkering, zeker als de scholen geen vakkracht wensen aan te trekken en er geen sprake is van een reguliere functie.

In de brief aan het JeT geeft het college aan de subsidieaanvraag niet te honoreren, maar adviseert ze dat naar een structurele oplossing moet worden gezocht. Het college draagt drie alternatieven aan. Kan het college aangeven in hoeverre ze deze alternatieven met het JeT heeft gecommuniceerd? Het JeT geeft in zijn repliek aan goede contacten te hebben en te onderhouden met het bedrijfsleven, dat recentelijk een nieuwe CV-ketel in hun gebouw heeft geplaatst als sponsoring. Is het aspect van sponsoring door het bedrijfsleven in gesprekken met het JeT ter sprake gekomen? Heeft het college gewezen op de mogelijkheden via de bedrijfskring het bedrijfsleven, met name de technische dienstverlening, te benaderen voor een meer structurele oplossing? Bijvoorbeeld hulp bij het opstellen van een bedrijfsplan, waarbij het JeT een professionele structuur kan worden aangemeten met dito uitstraling.

Het CDA vindt dat de Stichting JeT een begrip is dat al jaren in Lelystad prachtig werk levert en waardeert het dat het college hen met een jaarlijkse subsidie ondersteunt, maar staat gereserveerd tegenover de aanvraag van het JeT voor structurele subsidie van twee beroepskrachten voor de periode van drie jaar. Mijn fractie vindt dat het bedrijfsleven als toekomstig belanghebbende ook een actieve en betrokken rol hierin kan spelen.

De heer Van Veluwen: Mag ik een vraag stellen? Bent u van mening dat nu het bedrijfsleven moet bijpassen of moet de gemeente bijpassen? Of beide?

De heer Braaf: Het gaat hier om beide.

De heer Van Veluwen: Dus u zegt eigenlijk wat het college voorstelt, na twee jaar afbouwen, stoppen en het alternatief dat ze voorstellen, is niet voldoende.

De heer Braaf: De alternatieven die voorgesteld worden, worden al door het JeT en door de fractie van Leefbaar Lelystad met heel veel reserves bekeken.

De heer Van Veluwen: Ik vraag naar uw mening.

De heer Braaf: Het gaat erom. Vandaag heeft de bouwwereld met aanverwante sectoren, technische dienstverlening, een grote campagne opgestart.

De heer Van Veluwen: Ook dat is mij duidelijk.

De heer Braaf: Dus mijn fractie vindt dat er meer gekeken moet worden naar de mogelijkheden die het bedrijfsleven hierin kan bieden.

De heer Van Veluwen: Ook de gemeente? De subsidie is gestopt; laten we het maar gewoon noemen. De cruciale vraag is op dit moment: zijn we bereid om extra middelen vrij te maken om JeT te blijven subsidiëren of stoppen we er vandaag mee, zoals het collegevoorstel nu voorligt?

De heer Braaf: Het JeT voorziet op dit moment in een grote behoefte. Het CDA wil dat het college daarin wel steunt, maar niet twee beroepskrachten voor drie jaar.

De heer Zweers: Vooral door de laatste opmerking ben ik enigszins uitgedaagd. Het JeT kan niet dat doen wat ze willen doen zonder die beroepskrachten. Dat ten eerste. De onderliggende vraag is dan: vindt u het juist dat scholen nu vanuit de gemeente geld krijgen om techniekprojecten op te zetten en dat geheel naar eigen inzicht mogen besteden, maar dat eigenlijk niet volledig doen?

De heer Braaf: Als het college gelden ter beschikking stelt zonder een oormerk, dan mogen in mijn optiek de scholen bepalen waarvoor ze dat doen.

De heer Zweers: Het oormerk is het stimuleren van techniekonderwijs. Hetzelfde vlammende betoog dat u zojuist hield over het bedrijfsleven, die onderliggende gedachte heerst ook bij het college. Die vindt dat techniekonderwijs ondersteund en gestimuleerd moet worden. Dan is het toch een mooie voorzet en een vast gegeven als de gemeente het JeT ondersteunt, wellicht met een voorwaarde dat het bedrijfsleven dan ook mee zou doen? Dan zou het al wat zijn dat we hier als gemeente een voorzet geven en het JeT een toezegging doen, onder voorwaarde van bijvoorbeeld sponsoring?

De heer Braaf: Natuurlijk hebt u gelijk als u zegt dat als het college aan scholen gelden ter beschikking stelt, die gelden aangewend moeten worden om technieklessen op school te geven. We zijn het met u eens dat ook het college daarin een rol kan spelen, maar niet om twee beroepskrachten voor drie jaar te financieren.

De heer Jansen: Mag ik ook nog een vraag stellen? Uw bewoordingen zijn me uit het hart gegrepen. U draagt het JeT een heel groot hart toe, dat is ook te bespeuren. Maar waar het feitelijk om gaat, is of u bereid bent als CDA om geldmiddelen ter beschikking te stellen als een bemiddelingspoging van het college een resultaat heeft om JeT in het leven te houden, al dan niet met beroepskrachten. Als ze met een goed plan van aanpak komen, zegt u dan: daartoe zijn wij bereid?

De heer Braaf: Als ze in het goede plan ook het bedrijfsleven een heel actieve rol laat meespelen.

Mevrouw Van Rijnsoever: Mevrouw de voorzitter. Puur naar de feiten gekeken, is het uiteraard zo dat het het JeT niet gelukt is om te doen wat van ze verwacht werd, het ophouden van de eigen financiële broek. Daar komt het in feite op neer. Volgens het JeT is sinds maart vorig jaar gepraat over een dreigende situatie en in oktober heeft het JeT een brief gestuurd aan het college, waarop begin deze maand een reactie kwam. Kortom, een langlopende affaire.

Zonder nu de hele voorgeschiedenis erbij te slepen en tot in de details alles uitputtend te behandelen, komen de volgende gedachten bij ons op. De doelgroep, de jeugd, heeft uiteraard de sympathie van de InwonersPartij. We zien er dan ook erg veel in dat het JeT de activiteiten kan voortzetten. Daarvan gaat enige sociale functie uit maar het komt ook wellicht op termijn tegemoet aan de behoefte vanuit de markt, en dan heb ik het over de commerciële markt. Het JeT stelt dat 15 scholen een

intentieverklaring hebben, waarin gegarandeerd staat dat zij de materiaalkosten willen vergoeden, als zij op die manier verzekerd zijn van de technieklessen aan hun leerlingen, zoals die op het ogenblik plaatsvinden. Is het college bereid tot overleg voor een bepaalde overbruggingsperiode? Dus niet subsidie tot in de eeuwigheid, maar een duidelijk afgebakende subsidieperiode. En dat dan onverlet het gestelde in de motie die wij hebben onderschreven, dat het JeT wel moet doorgaan met het zoeken naar alternatieve financiële bronnen. Dan kom ik tegemoet aan wat de heer Braaf zojuist te berde heeft gebracht.

De heer Belhaj: Mevrouw de voorzitter. Er is al veel gezegd. Ik zal proberen het zo kort mogelijk te houden. Velen van ons dragen het JeT een warm hart toe. Ik denk dat velen van ons de noodzaak en het belang inzien van het JeT en van het goede werk dat ze op dit moment doen. Ik ben blij van het JeT te vernemen dat er op dit moment nieuwe ontwikkelingen zijn en er contact wordt gelegd onder andere met de Buurtvaarders en met andere organisaties in Lelystad.

Er zijn twee brieven geweest. Eén van het college en één van het JeT. In beide brieven zijn veel overeenkomsten. Dat betekent dat de alternatieven die worden aangereikt door het college, in grote lijnen overeenkomen met de alternatieven die het JeT zelf zoekt voor het voortbestaan.

De motie die is ingediend door Leefbaar Lelystad. Wij wachten even op de reactie van de wethouder, voordat wij hem kunnen ondersteunen. Wij vinden hem sowieso sympathiek. Wat we duidelijk vragen is: ga nu kijken samen met het JeT naar beide brieven, naar beide alternatieven, want er zijn overeenkomsten, die heb ik gezien. Dus kijk of op basis van die alternatieven een levensvatbaar plan mogelijk is, kom daarmee terug naar de raad en dan kunnen we kijken wat er mogelijk is.

Wethouder De Jager: Mevrouw de voorzitter. Een opmerking vooraf en ik zeg dit namens het college met name in de richting van de CDA-fractie, de heer Braaf, omdat hij vooral inging op het belang van technische opleidingen, bouwkunde en dergelijke. Misschien wel aardig om te vertellen dat er gisteravond in het provinciehuis een voorlichtingsbijeenkomst was, gericht op het starten van een HBO Bouwkunde in Lelystad, zo mogelijk al per september van dit jaar. Dat zou dan de derde concrete HBO-opleiding in onze stad zijn. Daarvoor zijn een paar dingen nodig. Allereerst voldoende instroom van studenten, die die opleiding duaal kunnen volgen, dus via leerwerktrajecten. Op de voorlichtingsavond gisteravond waren 39 studenten aanwezig en er zouden er getalsmatig 15 moeten zijn in september om van start te kunnen gaan. Dat is positief.

Er moeten voldoende bedrijven aanwezig zijn die die leerwerkplaatsen willen aanbieden, zodat die plekken vanuit het bedrijfsleven betaald kunnen worden. Er zijn al 13 werkgevers bereid gevonden om dat daadwerkelijk te doen. Dat is het tweede positieve.

Het enige dat heel concreet nog moet gebeuren, is dat het moet passen binnen de uitwerking van het convenant Hoger Onderwijs, zoals wij dat met elkaar in Flevoland hebben afgesproken. Daar zitten misschien nog wel de grootste haken en ogen.

Als het dan specifiek gaat om de Stichting Jeugd en Techniek, dan is er denk ik geen verschil tussen het college en de raad daar waar wij praten over het belang van de stichting voor Lelystad. Er ligt hier wel een kernvraag op tafel en daarover bestaat denk ik wel verschil van mening tussen in ieder geval het college en een deel van de raad. Zijn wij bereid de salariskosten voor de Stichting JeT te betalen ja of nee? Daar maakt het college ten principale een andere keuze dan een deel van de raad lijkt te willen doen.

Laat ik vooropstellen dat wij JeT belangrijk vinden. Vandaar ook dat wij een structurele subsidierelatie met Jeugd en Techniek zijn aangegaan. Op basis van die structurele subsidierelatie kan JeT echt veel doen in onze stad en kunnen zij die rol van betekenis spelen. In 2005 bij de afbouw van de ID-regeling heeft het toenmalige college – en zoals het college toen met één mond sprak, spreekt het ook nu met één mond, mijnheer Van den Heuvel – afgesproken met het JeT dat zij in aanmerking zouden komen voor de afbouw van die tijdelijke ID-regeling en dus die twee beroepskrachten twee jaar lang tijdelijk gefinancierd zouden krijgen door college en raad. Met de nadrukkelijke mededeling daarbij dat het om een tijdelijke subsidieregeling zou gaan, dat het om de afbouw van de ID-regeling zou gaan en dat het aan Stichting JeT zelf is om in die twee jaar voldoende scholen geïnteresseerd te maken voor voortzetting van dat project. We hebben daarover meermalen met Stichting JeT gesproken. Tot op het laatste moment is Stichting JeT steeds positief geweest in haar verwachtingen om dat daadwerkelijk te kunnen waarmaken, om in ieder geval 6 scholen bereid te vinden om mee te doen op basis waarvan men dan één beroepskracht zou kunnen financieren. 12 scholen voor twee beroepskrachten moest volgens JeT ook kunnen.

Uiteindelijk blijkt dat de scholen als puntje bij paaltje komt en het echt om het kostenverhaal gaat, toch een andere keuze maken binnen het lumpsumbudget zoals zij dat krijgen. Wat het college betreft ligt daar dus de principiële vraag, want scholen mogen binnen dat budget dat zij krijgen van het Rijk andere keuzes maken. Scholen mogen andere keuzes maken en daar hecht het college zeer aan, want op het moment dat wij hier zeggen: wij wijken af en op dit punt komen wij de scholen tegemoet, kan ik mij voorstellen dat scholen op andere terreinen zeggen: wij kunnen die rol alleen maar waarmaken als het college ook op dat punt de salariskosten voor zijn rekening wil nemen. Daartoe zijn wij dus als college niet bereid. Dat bedoelde ik met ten principale.

Daar komt nog een tweede argument bij. Er zijn natuurlijk voldoende sportverenigingen in onze stad, er zijn voldoende cultuurverenigingen in onze stad, er is bijvoorbeeld een JTL, een theatervereniging die heel veel goeds doet. Ook die verenigingen zouden naar ons toe kunnen komen met de vraag: wij kunnen onze invulling nog beter vorm en inhoud geven wanneer u de salariskosten van personeel voor uw rekening wilt nemen. Daar kiest het college vanwege de precedentwerking ten principale niet voor.

Betekent dat dan dat wij onze handen aftrekken van JeT? Betekent dat dan dat JeT niet op een gezonde manier de eigen broek kan ophouden? Integendeel. Dat kan volgens het college wel degelijk. Er zijn ook nog extra aanknopingspunten waar voor JeT een meerwaarde te behalen valt. We hebben die aan u doen toekomen op papier, juist omdat wij weten dat er bij de raad terecht veel warme belangstelling is voor de activiteiten van JeT. Ik noem ze toch nog even kort op.

Wij hebben gezegd: het zou goed zijn als Stichting JeT meer adaptief opereert, dus meer naar de scholen zelf toegaat met leskisten en dergelijke en daar die lessen verder verzorgt. Dat is een eerste mogelijkheid die ingevuld zou kunnen worden.

Wij zien als het gaat om JeT echt meer kansen in het kader van de Brede school, de verlengde schooldag. Het was geloof ik gisteren, dat wij bij de start van de Brede school in Lelystad Haven aanwezig waren en dat JeT daar ook aanwezig was, juist omdat zij meedoen in die activiteiten voor de Brede school. Daar liggen echt kansen met het oog op de nabije toekomst.

Dan als het gaat om de rol van het bedrijfsleven; door sommigen is daarop gewezen. Vanuit de Vrijwilligersnota is aangegeven dat wij bijvoorbeeld het bedrijfsleven in het kader van maatschappelijk verantwoord of betrokken ondernemen willen betrekken bij dit soort initiatieven. We hebben daarvoor de lokale beursvloer in het leven geroepen. Die lokale beursvloer is één keer bijeen geweest. Daarbij is het JeT

aanwezig geweest en daar heeft JeT succesvol contacten gelegd met het bedrijfsleven. Daarvan is zojuist al een voorbeeld genoemd. Ook op dat punt zien wij daadwerkelijk mogelijkheden voor Stichting Jeugd en Techniek. Overigens ook voor buurthuizen. Het is misschien goed om te vernemen dat bij dat initiatief, van die lokale beursvloer, twee buurthuizen daadwerkelijk aanwezig waren en succesvolle matches tot stand hebben weten te brengen. Dus ook daar ziet het college wel degelijk mogelijkheden voor Stichting JeT.

Ten principale nee als het gaat om het overnemen van de salariskosten. Maar u weet, het college is aan het werk met een voorstel op het gebied van participatiebanen. Het college is aan het werk op het gebied van combinatiefuncties. Op die twee punten zullen wij binnenkort met een voorstel naar uw raad toekomen. Het zou zo kunnen zijn dat je daarmee ook in de richting van JeT nog iets zou kunnen doen, maar op dat punt kan het college u op dit moment geen garanties bieden. Wij kunnen u wel verzekeren dat wij bij de uitwerking van die twee voorstellen nadrukkelijk aan Stichting JeT zullen denken.

Als het gaat om de motie dan heb ik namens het college duidelijk verwoord, dat wij die niet zullen overnemen maar willen afraden in de richting van de raad. Deels omdat wij vinden dat de salariskosten niet voor rekening van het college of de raad zouden moeten komen. Deels omdat wij die precedentwerking niet verstandig vinden. Deels ook omdat ik nu begrepen heb dat het niet zozeer gaat om het in stand houden van de twee betaalde krachten die er nu zijn, maar dat het echte dure profs moeten zijn. Dan ben je er niet met die € 120.000 in drie jaar. Dan mag daar in financiële zin nog wel wat bij. Dat lijkt het college op dit moment niet opportuun. Het lijkt ons sowieso niet haalbaar om op de kortst mogelijke termijn met een voorstel naar u toe te komen, want volgens ons is het zo dat bij de voorjaarsnota het eerste ijkmoment is. Het staat u natuurlijk vrij om een initiatiefvoorstel in te dienen bij de voorjaarsnota.

De heer Zweers: Mag ik even een korte opmerking maken? Ik ben blij dat de wethouder zo diep ingaat op de motie, maar hij legt hem iets breder uit dan hij bedoeld is. U noemde zojuist dat het project participatiebanen nog in de pijplijn zit. Dat zou ook meegenomen kunnen worden in dit traject. Het is niet zozeer dat er nu direct om middelen gevraagd wordt. Er wordt gevraagd om mogelijke oplossingen en dat kan ook in natura zijn.

Wethouder De Jager: Ik heb geprobeerd aan te geven namens het college, dat wij naar die twee punten, als het gaat om participatiebanen en combinatiefuncties, serieus willen kijken. Ik kan u op dit moment daarover geen toezegging doen, behalve dat wij daar serieus naar zullen kijken. Dus het ligt aan u in hoeverre u dat voldoende vindt om te zeggen: dan wordt die motie van ons overbodig. Dat kan ook.

De heer Zweers: Hij wordt dan niet zozeer overbodig. Uw grootste bezwaar is feitelijk de zo kort mogelijke termijn, u kunt geen termijn noemen. Dan kunnen we het wellicht koppelen aan het resultaat van het project dat in de pijplijn zit.

Wethouder De Jager: Dan is de invulling wel anders. Ik heb zojuist van u begrepen dat het moet gaan om wat duurdere profs. Als we kijken naar de participatiebanen dan gaat het in dit geval niet om de oude Melkertbanen, dan gaat het om instromen maar daadwerkelijk gericht op doorstromen. Dus die mensen zouden dan eventueel tijdelijk in dienst kunnen zijn bij het JeT, en dan moeten zij doorstromen. Dus dat is echt een andere invulling.

De heer Jansen: Als medeondertekenaar van de motie zou ik een heel korte schorsing willen.

De voorzitter schorst de vergadering.
De voorzitter heropent de vergadering.

De heer Zweers: Mevrouw de voorzitter. In overleg met de medeondertekenaars van de motie is het verzoek aan het college als volgt gewijzigd. Verzoekt het college in overleg te gaan met het JeT om te bezien of op enige termijn gebruik kan worden gemaakt van participatiebanen voor de invulling van de docentenbanen i.c. het techniekproject.

Gewijzigde motie

“De raad van de gemeente Lelystad in vergadering bijeen op 27 maart 2008

Verzoekt het college

in overleg te gaan met het JeT om te bezien of op enige termijn gebruik kan worden gemaakt van participatiebanen voor de invulling van de docentenbanen i.c. het techniekproject.

En gaat over tot de orde van de dag.”

(Deze motie is ingediend door de fracties van Leefbaar Lelystad, SP, InwonersPartij en Stadspartij)

De heer S.J. Kok: Ik heb een vraag over de motie die dan overblijft. Blijft het vierde gedachtestreepje onder overwegende gehandhaafd, dat de twee leerkrachten per definitie bij het JeT ondergebracht moeten worden?

De voorzitter: Al het overwegende dat was ingediend is hier weggestreept. Dus het bestaat eruit in overleg te gaan met het JeT om te bezien of op enige termijn gebruik kan worden gemaakt van participatiebanen voor de invulling van de docentenbanen i.c. het techniekproject.

De heer Siepel: Wij hebben de aangepaste tekst niet, maar blijven de overwegingen wel staan zoals ze er nu staan?

De voorzitter: Nee.

De heer Siepel: Zijn ze allemaal weg?

De voorzitter: Ze zijn allemaal weg.

De heer Siepel: Dus zonder enige overweging wordt een uitspraak gevraagd. Dan is het duidelijk.

De voorzitter: Ik breng de motie in stemming.

De heer Gerritzen: Mag ik een stemverklaring afleggen? Wij vatten de motie, maar wij vinden gezien de uitleg van het college deze motie geen enkele meerwaarde vertolken. Het college heeft in onze optiek dit al min of meer toegezegd, dus deze motie voegt wat ons betreft totaal niets toe.

De heer Braaf: De CDA-fractie schaart zich achter de uitspraak van de VVD.

De heer Van Veluwen: Wij willen diezelfde stemverklaring afleggen. We hebben alleen nog een aanvulling erop. Enerzijds hebben we het over professionals, anderzijds hebben we het over vrijwilligers. Die mix haal ik niet meer terug in deze motie. In die zin zullen wij die motie niet steunen.

De fracties van PvdA, VVD, CDA, ChristenUnie, Leefbaar Lelystad (1 stem) en GroenLinks stemmen tegen de motie.

De fracties van InwonersPartij, SP, Leefbaar Lelystad (1 stem) en StadsPartij stemmen voor de motie.

Met 22 stemmen tegen en 9 stemmen voor wordt de motie verworpen.

De brief is voor kennisgeving aangenomen.

22. Voorstel tot het beschikbaar stellen van kredieten voor de uitvoering van het Integraal HuisvestingsPlan onderwijs (IHP), onderdeel capaciteit, voor de jaren 2008-2017 (stuk nr. B08-01481)

Mevrouw Middelkoop: Mevrouw de voorzitter. De PvdA-fractie is positief over de investeringen ten behoeve van de voorzieningen voor diverse scholen van basis tot en met speciaal onderwijs. Een punt dat is blijven liggen, wij missen een overzicht van niet-gehonoreerde aanvragen en veronderstellen dat deze er wel zijn, zoals een aanvraag destijds voor een dependance van de Vrije School. Of vallen deze niet binnen het IHP van dit tijdsbestek en gaat dit over toekomstige voorzieningen?

Mevrouw Nuijt: Mevrouw de voorzitter. De CDA-fractie spreekt haar waardering uit voor de inspanning om tot dit IHP te komen en is van mening dat onze stad zich gelukkig mag prijzen op basis van deze meerjarige visie in 2008, een miljoeneninvestering ten behoeve van onderwijshuisvesting te kunnen doen. Daarbij gaat het niet alleen om huisvesting op basis van leerlingaantallen, maar ook het mogelijk maken van nieuwe onderwijskundige ontwikkelingen. Als voorbeeld noemen we de voorzieningen ten behoeve van het REK-cluster en de vervangende nieuwbouw voor De Zevenster en het realiseren van leerwerkplaatsen.

De uitbreiding van de stad heeft ons echter ook voor problemen gesteld. De huidige leerlingaantallen in Landerijen en Landstrekenwijk sporen niet met de aannames uit het verleden. De geschiedenis herhaalt zich. Opnieuw is sprake van een zeer vitale en jonge stad. Het huidige IHP is hopelijk op betere berekeningen gebaseerd en komt met het realiseren van schoolwoningen en een tweede clusterschool in De Landerijen aan de komende jaren te verwachten piekbelasting tegemoet.

Anders ligt het in de Landstrekenwijk en Warande. Was er vorig jaar bij de realisering van Tjotter Buiten van veel raadsdiscussie sprake, dit jaar worden we opnieuw als fracties met onrust onder bestuur en ouders van met name De Schakel aan het Kennemerland geconfronteerd. Het CDA wil vooropstellen dat het schoolbestuur van de Vereniging Protestants Christelijk Primair Onderwijs een eigen verantwoordelijkheid draagt voor hun visie op scholenvestiging in onze stad. In dat verband is destijds de keuze gemaakt voor een nevenvestiging aan het Kennemerland van de in de Botter gevestigde Schakel, hoewel deze "keuze" door gebrek aan alternatieven op dat moment feitelijk als een gedwongen keuze kan worden bestempeld. Helaas constateren we nu dat de huidige en verwachte leerlingaantallen om bijstelling van beleid vragen. De Schakel loopt letterlijk tegen de eigen grenzen aan. In het IHP worden aan De Schakel middelen voor twee noodlokalen toegekend. De raad stelt echter geen locatie vast. Binnen het Lokaal Onderwijs Beraad (LOB) stemmen betrokken schoolbesturen de diverse wensen op elkaar af. Het LOB is met het voorliggende IHP akkoord gegaan, zij het dat het PCPO aangegeven heeft nader overleg over de locatie van de noodlokalen te willen voeren. Is dit overleg inmiddels gevoerd?

Nu vindt de CDA-fractie dit zelf ook een moeilijk punt. De voorgestelde locatie aan de Botter leidt tot extra verkeersbewegingen van ouders die meerdere kinderen naar school brengen, terwijl ook de omgeving van de Botter daar niet op zit te wachten. Vooruitlopen op de geplande realisatie van de tijdelijke onderwijsvoorziening in Warande, of uitbreiding van de lokalen bij de Buizerdweg lijkt dan aannemelijker. Daar zal zich immers de toekomstige leerlingengroei voltrekken. Ook het criterium dat iedere wijk over volwaardige scholen zou moeten kunnen beschikken, spreekt de CDA-fractie aan. De wijze waarop de beschikbare lokalen inclusief de noodlokalen aan de betrokken scholen kunnen worden toegedeeld, is naar de mening van onze fractie echter een kwestie van onderling overleg tussen betrokken schoolbesturen en de portefeuillehouder en bovenal een kwestie van samenwerking gericht op een stapsgewijs te realiseren totaaloplossing voor de in Warande te verwachten ontwikkeling. Die samenwerking is toch ook bij de realisatie van de MFA's een van de eerste uitgangspunten. Je zou er bijna een mediator op zetten. Gezien de tijd die ons tot de start van het nieuwe schooljaar rest, is van een behoorlijke tijdsdruk sprake. De CDA-fractie ziet graag een voor alle betrokkenen aanvaardbare oplossing gerealiseerd en verzoekt het college nogmaals een gesprek aan te gaan en de raad over het resultaat daarvan op de hoogte te stellen. Dat u daarbij de wijsheid van Salomo nodig hebt, realiseren we ons zeer goed.

Het CDA zal instemmen met dit IHP onderwijscapaciteit, waarbij we ervan uitgaan dat op de realisatie van de MFA Atol-Plaza nog op een ander moment door het college wordt teruggekomen.

De heer Gerritzen: Mevrouw de voorzitter. Ik ben mijn voorganger dankbaar, want dat scheelt mij een hoop spreektijd. Wij kunnen ons op zich in dit voorstel vinden en we gaan het ook steunen. De vraag die wij hadden is louter en alleen gebaseerd op de situatie in de Landstrekenwijk. Het Protestants Christelijk Primair Onderwijs (PCPO) heeft een brief geschreven en sluiten daarin af met een indringende vraag. Mijn vraag: kan het college op die vraag van de PCPO in de brief van 20 maart even een antwoord formuleren richting ons?

De heer Ongering: Mevrouw de voorzitter. De InwonersPartij constateert met betrekking tot punt 22 van de agenda, het IHP, dat ten eerste de destijds gemaakte bezettingsprognoses met name in De Landerijen en in de Landstrekenwijk ongeveer 100% afwijken van de praktijk. Deze afwijkingen veroorzaken grote onrust in de buurten. Er zijn nu zeer veel tijdelijke scholen zoals noodscholen en schoolwoningen nodig, hetgeen onveiligheid op wegen veroorzaakt zowel voor omwonenden als voor schoolgaande kinderen. Het kost veel geld dat de gemeenschap zelf moet ophoesten. Wij verwachten dat het college maatregelen neemt en zijn prognoses meer accuraat maakt. Wij weten zeer goed dat het maken van een exacte prognose eigenlijk onmogelijk is, omdat een prognose altijd afwijkt van een praktijk die pas veel later gerealiseerd wordt, maar de afwijkingen die nu optreden zijn veel en veel te groot.

Ten tweede constateert de InwonersPartij dat de gemeente schijnbaar betaalt voor ontspoorde jongeren, afkomstig uit de rest van het land, die in Rentrete worden opgevangen. Per capaciteitsplaats wordt door de landelijke overheid € 908 aan de gemeente betaald, maar het college vraagt nu aan ons een bedrag van € 150.000. De InwonersPartij is van mening dat jongeren uit de rest van Nederland hier in het JJI alleen onderwijs kunnen krijgen als dat voor Lelystad kostenneutraal is.

Ten derde constateert de InwonersPartij dat een gedeelte van het bedrag van bijna € 0,5 miljoen dat nodig is voor de voorzieningen die niet als investeringen kunnen worden aangemerkt, en daarom niet voor rijksvergoeding in aanmerking komen,

structureel is. Wij realiseren ons dat zulke kosten nooit helemaal te voorkomen zijn, maar wij zijn van mening dat dergelijke kosten beslist geen structureel karakter mogen hebben.

Wij verzoeken het college deze punten nader te verduidelijken.

Mevrouw De Waal: Mevrouw de voorzitter. Ik kan ook heel kort zijn, want het betoog van mevrouw Nuijt is helemaal in onze lijn. Wij stellen ons positief op ten aanzien van het voorstel. Wel hebben wij ook de vraag aan het college om opnieuw in overleg te gaan met de schrijvers van de brief die al genoemd is door de heer Gerritzen.

Wethouder De Jager: Mevrouw de voorzitter. Gezien de tijd ga ik een poging doen tot ultrakort. Dat kan op instemming vanuit de raad rekenen, merk ik. Nu nog waarmaken.

In de richting van de PvdA-fractie, niet-gehonoreerde voorzieningen. Die zijn er wel, maar voor zover ze aanwezig zijn, zijn ze ook in het IHP vermeld. Het meest duidelijke voorbeeld is misschien de planning met betrekking tot De Zevenster, daar waar we een heleboel wel honoreren, maar twee onderdelen van het totaalvoorstel niet honoreren. Ik geloof een watergewinningsbad en een hydrotherapiebad. Dat is zo'n concreet voorstel.

Ten aanzien van de aanvraag van de Vrije School. Vorig jaar door de Vrije School ingediend op het Opinieplein, toegezegd dat wij ze zouden willen helpen bij het onderzoek naar levensvatbaarheid in het afgelopen najaar. Toen hebben wij ze daarop gewezen, maar vanuit de Vrije School is geen verzoek meer in onze richting gekomen.

Dan in antwoord op de vragen van het CDA, daar waar het gaat om uitbreiding met twee tijdelijke noodlokalen voor De Schakel. Als het gaat om het IHP dan zijn we het met het LOB eens. U hebt echter kunnen lezen dat de uitwerking van die twee noodlokalen bij het PCPO bezwaar oproept, omdat zij vinden dat die twee noodlokalen niet, ook al gaat het om een tijdelijke periode, in de Botter zouden moeten komen. Die zouden in de Landstrokenwijk zelf moeten komen. Op dat punt zijn er ook vragen gesteld door de VVD-fractie en de SP-fractie. Ik probeer u op dat punt even heel kort mee te nemen in de geschiedenis, de geschiedenis van de Landstrokenwijk. Een lange periode is in Lelystad geen nieuwbouw gepleegd. Toen dat voor het eerst sinds lange tijd wel gebeurde, zijn er in die groene long geen voorzieningen meegenomen. Dat is veranderd omdat we met zijn allen inzagen dat daar wel degelijk behoefte was aan bijvoorbeeld een scholenvoorziening. U zei het zelf al, het PCPO heeft toen gekozen voor een nevenvestiging en niet voor een hoofdvesting. Het openbaar onderwijs heeft daar destijds wel voor gekozen en het openbaar onderwijs is bouwheer geworden. PCPO is toen gebruiker of afnemer van die school geworden. Dat waren destijds de verhoudingen. Ik heb op het Opinieplein al aangegeven dat wij sindsdien niet meer zo opereren, dat we dat bouwheerschap uit handen geven, maar dat hebben we daar wel gedaan.

Via goed overleg zijn we toen tot een acceptabele oplossing gekomen, die is ook zo ingevuld, totdat wij ruim twee jaar geleden voor de vraag werden gesteld: wat nu, we komen lokalen te kort voor beide scholen, zowel openbaar als protestants-christelijk onderwijs. Toen is de principiële discussie gevoerd, gaan we nu alsnog inbreiden in die groene long of doen we dat niet? Want bij de aanvankelijke opzet van de clusterschool, u weet dat waarschijnlijk nog allemaal, was er heel veel verzet vanuit de buurt. Ten dele denk ik ook terecht, omdat mensen niet konden weten dat daar een schoolvoorziening zou komen. Toen is afgesproken: dit doen we en dit is het dan ook namens het college. Dus toen wij die principiële discussie te voeren hadden, hebben we gezegd: we komen niet op die afspraken terug, we gaan niet inbreiden in de groene long. Op basis van goed overleg hebben wij het openbaar onderwijs zover

weten te krijgen dat zij Tjotter Buiten geaccepteerd hebben, wat een volwaardige school is geworden. Alle leerjaren zijn daar aanwezig en ook de SKL. Dat heeft ruimte opgeleverd voor het protestants-christelijk onderwijs in De Schakel in de Landstrekenwijk. Toen is die principiële discussie gevoerd en het college heeft gezegd: die principiële discussie zouden we nu niet meer willen overdoen, want dat zou betekenen dat wij geen betrouwbare overheid zijn en dat zouden wij niet voor onze rekening willen nemen. In ieder geval niet zonder meer.

Naar aanleiding van de behandeling in het LOB heeft PCPO ons een brief gestuurd. Wij hebben ze vervolgens uitgenodigd voor een gesprek. Er hebben denk ik twee goede gesprekken plaatsgevonden tussen het college en het PCPO, maar we hebben na afloop van die twee gesprekken geconstateerd: wij komen er samen niet uit. Voor het PCPO blijft uitbreiding in de Landstrekenwijk zelf het ideale scenario. Wij begrijpen dat vanuit het college heel goed, maar wij vinden ook dat wij betrouwbare bestuurders moeten zijn en hebben gezegd: daar gaan wij niet aan tornen, wij stellen voor dat jullie voor een periode van drie jaar die twee tijdelijke noodlokalen krijgen bij jullie hoofdvestiging in de Botter. Ondertussen gaan we door met onze planning voor de Warande. Daar gaan we ook op anticiperen, want daar zetten we straks eerst een tijdelijke voorziening neer die de eerste toestroom kan opvangen en vervolgens gaan we aan het bouwen van de eerste clusterschool in Warande met ook weer schoolwoningen daaromheen, waarmee wij denken te anticiperen op de toestroom van leerlingen die richting op. Dus er ontstaat geen extra druk in de richting van de Landstrekenwijk.

De heer Jansen: Mag ik een vraag stellen? Ik begrijp uw hele verhaal, heel duidelijk overigens, maar wat ik niet begrijp is dat u zegt: plotseling kwamen we erachter dat we lokalen te kort kwamen. Hoe kan dat nu?

Wethouder De Jager: Heb ik het woord plotseling gebruikt? Dan zou ik de notulen erop moeten nakijken. Ik hoop dat niet gezegd te hebben.

De heer Jansen: Geloof u mij maar.

Wethouder De Jager: Akkoord. Dan herstel ik mij op dat punt, want dat is niet plotseling geweest. Wij hebben geconstateerd op een bepaald moment dat er groei was en dat de aantrekkingskracht van de clusterschool in de Landstrekenwijk dermate groot was, dat wij met de aanwezige capaciteit niet zouden uitkomen. Toen hebben wij, ruim twee jaar geleden, gekeken naar wat dan de oplossing zou kunnen zijn en zijn wij op deze constructie uitgekomen in goed overleg met het protestants-christelijk basisonderwijs en met het openbaar basisonderwijs. Die oplossing is gekozen en vervolgens blijkt dat als je nu kijkt naar de prognose voor de komende drie jaar, want daar gaat het om omdat wij in de Warande aan de slag gaan, komt het protestants-christelijk onderwijs voor een periode van maximaal drie jaar nog eens één keer twee tijdelijke lokalen te kort. Die oplossing kunnen wij in de Botter aanbieden. Ik heb toen nog wel toegezegd als wethouder Stedelijk Onderwijs: ik ga met de wethouder Openbaar Onderwijs in gesprek, maar ik doe dat om te informeren of er nog een oplossingsmogelijkheid bij hen bestaat, ik ga niet forceren, juist omdat ik die betrouwbare overheid wil zijn. Dat gesprek heeft plaatsgevonden en heeft geen nieuw licht op de zaak geworpen. Dat heeft men ook netjes op schrift gesteld. Dus wij vinden dat je die discussie nu niet zou moeten overdoen, tenzij u zegt: we wijken af van de kaders die wij eerder gesteld hebben. Maar het college lijkt dat onverstandig. Natuurlijk is het niet de meest optimale oplossing voor drie jaar in de Botter, maar het is een alleszins aanvaardbare oplossing en het college vindt dan ook dat wij dat voorstel in de richting van de raad hebben moeten doen.

Mevrouw Nuijt: Mag ik een vraag stellen? In mijn betoog heb ik niet gesproken over een uitbreiding in de Landstrekenwijk zelf. Dat is ook voor het CDA een gepasseerd station en in die zin moet u een betrouwbare overheid zijn. Ik heb gesproken over mogelijke locatie óf bij de Buizerdweg óf in de tijdelijke voorziening die u in Warande denkt te realiseren. Als ik de brief die het schoolbestuur gestuurd heeft naar diverse fracties goed lees, heb ik de indruk dat ook zij wel die kant op zouden willen. Daarop zou ik ook graag een reactie van u wensen. Dus niet meer wat betreft de locatie Landstrekenwijk, want daarin steunen we u.

Wethouder De Jager: We hebben met het PCPO een aantal opties besproken. Een aantal opties waren, heb ik op het Opinieplein gezegd, eigenlijk niet realistisch, omdat je dan te maken zou krijgen met een derde locatie en dat willen wij niet, voor geen enkele school in de stad. Toen zijn er nog twee alternatieven verder besproken. Het eerste alternatief heb ik u genoemd, twee noodlokalen tijdelijk in de groene long in de Landstrekenwijk. Ik heb u uitgelegd waarom het college daar niet voor gaat. Toen heeft PCPO ons nog een ander alternatief voorgesteld, namelijk om weer aan het openbaar onderwijs te vragen nog eens twee lokalen, waarvan zij hoofdeigenaar zijn, in de Landstrekenwijk vrij te maken ten behoeve van het protestants-christelijk onderwijs en dus twee extra tijdelijke lokalen bij Tjotter Buiten te plaatsen. Ik heb op dat punt geïnformeerd bij openbaar onderwijs, met de nadrukkelijke restrictie: ik ga wel informeren maar ik ga niet forceren. Daar is vanuit openbaar onderwijs, en naar de opvatting van het college terecht, geredeneerd: die discussie zou je nu niet meer moeten willen overdoen. Niet moeten willen overdoen in de richting van de bewoners, de direct omwonenden in de Landstrekenwijk, niet moeten willen overdoen in de richting van het personeel werkzaam binnen het openbaar onderwijs, gezien de gevoelige discussie die ruim twee jaar geleden is gelopen, en niet moeten willen overdoen in de richting van de ouders van kinderen die in het openbaar onderwijs op school zitten, juist ook weer gezien die gevoelige discussie van ruim twee jaar geleden. Vandaar dat wij vinden dat het een zeer aanvaardbare oplossing is voor een korte periode, twee noodlokalen in de Botter.

Mevrouw Nuijt: Mag ik toch nog even terug?

De voorzitter: Nee, want ik kijk naar de tijd. Wethouder gaat u verder.

Wethouder De Jager: Het antwoord op de brief van 20 maart. Ik heb die brief niet zo direct paraat. Als u mij, mijnheer Gerritzen, die vraag kunt voorlezen, dan kan ik u ongetwijfeld een antwoord geven. Ondertussen praat ik door in de richting van de InwonersPartij. Als het gaat om leerlingenprognoses is het inderdaad aan ons om te bewijzen dat we die leerlingenprognoses nu beter op orde hebben. Ik denk dat dat ook het geval is. We hebben wat dat betreft 1 augustus van het afgelopen jaar zo'n ronde gedaan met het veld en geconstateerd met zijn allen, dus met het veld, met de schoolbesturen, dat we die prognoses nu beter op orde hebben. Maar u zei het zelf al: het blijven prognoses. Vandaar dat je aan de voorkant beter moet anticiperen. Dat denken wij nu in dit IHP te kunnen aangeven als je kijkt naar de Warande, waar we eerst een tijdelijke voorziening plaatsen, dan de definitieve eerste clusterschool met ook weer schoolwoningen daaromheen.

Als het gaat om Rentree, dan gaat het inderdaad om een budgetneutraal voorstel, maar die systematiek zal ik hier verder niet aan de orde stellen.

Dan de slotvraag van het PCPO: dat het in deze oplossing het meest voor de hand liggend is om de extra noodlokalen voor het OBS te bestemmen. Dan praat u over de extra noodlokalen bij de Buizerdweg is mijn veronderstelling. Daarvan heb ik zojuist aangegeven dat dat tegen de eerder gemaakte afspraken is, dus dat wij daarop als betrouwbare overheid niet zouden willen terugkomen.

De heer Gerritzen: Mag ik zeer kort onderbreken? Het college refereert nu aan slechts een bescheiden punt uit de brief. U zou eigenlijk de brief even moeten lezen en dan de vraag onder punt 8 beantwoorden. Dat lijkt me zinvoller.

Wethouder De Jager: We zouden ook het volgende kunnen doen, namelijk dat ik u het antwoord op de 8 vragen die uiteindelijk nog voorliggen, kort schriftelijk doe toekomen. Die heb ik hier wel ergens in mijn dikke pakket klaarliggen, dus dat is geen enkel punt.

De voorzitter: Dat lijkt mij ook beter, want dan komt u tegemoet aan wat CDA, VVD en SP ook bekrachtigd hebben.

Wethouder De Jager: Inderdaad, maar dat is uitvoering van het IHP. Dus het raakt niet zozeer direct het IHP van vanavond.

De voorzitter: Dan komt er wel helderheid op de vraagstelling. Anders lopen we zo ver uit de tijd. Ik breng het voorstel in stemming.

Unaniem wordt conform het voorstel van het college besloten.

23. Voorstel tot instemming met de voorgenomen kwijtschelding schuldpositie Bataviawerf (stuk nr. B08-01562)

De voorzitter: Zijn er veel sprekers over dit onderwerp of vindt u dit een fantastisch idee en kunt u ermee instemmen?

De heer Siepel: Inhoudelijk hebben we hierover al een tijd geleden gesproken. De enige reden waarom het is opgehouden, was Brussel. Op dat gebied is de helderheid er nu, dus onze fractie heeft geen behoefte om hierover het woord te voeren.

De voorzitter: Het lijkt mij dat dat voor iedereen geldt. Ik breng het voorstel in stemming.

Unaniem wordt conform het voorstel van het college besloten.

De voorzitter sluit de vergadering om 23.00 uur.

Vastgesteld op 24 april 2008.

De raad van de gemeente Lelystad,

De voorzitter,

De griffier,